Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 414
Marţi 15 aprilie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Să grăbim arăturile şi însămînţările folosind din plin fiecare ceas bun de lucru!

Dezvoltarea fondului de bază, chezăşia succeselor gospodăriei colective

În expunerea făcută la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, tovarăşul Gh. Gheorghiu Dej arăta printre altele că ÎNTĂRIREA ŞI DEZVOLTAREA ECONOMICĂ A GOSPODĂRIILOR COLECTIVE, A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCŢIE ŞI A ÎNTOVĂRĂŞIRILOR CONSTITUIE, ÎN PREZENT, CONDIŢIA PRINCIPALĂ A ÎNAINTĂRII NOASTRE PE FRONTUL CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE.

Văzind că unităţile cooperatiste obţin recolte mai bogate decît ei, că au animale mai frumoase şi mai productive, că veniturile colectiviştilor sînt mai mari şi le dau putinţa să trăiască an de an tot mai bine, ţăranii muncitori cu gospodării individuale îşi vor înfrînge îndoiala şi vor păşi cu încredere pe făgaşul socialismului. În acelaşi timp, este în interesul înşişi al membrilor unităţilor agricole cooperatiste de a lupta pentru întărirea şi dezvoltarea acestora. Cu cît gospodăria colectivă va avea venituri mai mari, cu atît şi colectiviştii vor primi mai mulţi bani şi mai multe produse; cu atît mai mult îşi vor putea îndestula casele cu tot ce le trebuie.

Vorbind despre căile care duc la întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist-cooperatist, tovarăşul Gh. Gheorghiu Dej a subliniat că PRINCIPALA PREOCUPARE A TUTUROR UNITĂŢILOR TREBUIE SĂ FIE DEZVOLTAREA AVUTULUI OBŞTESC ŞI, ÎN PRIMUL RÎND, CREŞTEREA FONDULUI DE BAZĂ (FONDUL INDIVIZIBIL). Cu cît o gospodărie colectivă are un fond de bază mai mare, cu atît va putea să-şi dezvolte mai bine activitatea şi să obţină venituri mai mari. Un exemplu grăitor în această privinţă îl prezintă gospodăria colectivă din comuna Ţibucani, regiunea Bacău, şi gospodăria colectivă din satul vecin, Davideni.

În fiecare an, la împărţirea veniturilor, colectiviştii din Ţibucani s-au dovedit buni gospodari şi nu au distribuit pe zile-muncă toţi banii, ci, potrivit prevederilor statutului, au repartizat 10—15 la sută din veniturile băneşti pentru fondul de bază, ajungînd ca în 1957 să aibă cîte 602.926 lei pentru fiecare 100 hectare. Avînd un fond de bază dezvoltat, gospodăria din Ţibucani a putut să-şi mărească numărul de animale productive şi să se dezvolte repede, devenind o unitate fruntaşă. Acest lucru a înlesnit ca la încheierea anului 1957 valoarea unei zile-muncă să se ridice la 51,50 lei. Nu tot acelaşi lucru s-a întîmplat însă la gospodăria colectivă din Davideni. Avînd un fond de bază de numai 197.606 lei la 100 de hectare, această gospodărie nu a putut ridica valoarea unei zile-muncă decît la 31,60 lei. Fără îndoială că dacă şi colectiviştii din Davideni s-ar fi preocupat mai îndeaproape de mărirea fondului de bază, ar fi avut venituri cu mult mai mari.

Lucrul acesta este valabil pentru toate gospodăriile colective. De aceea, colectiviştii trebuie să se preocupe îndeaproape de sporirea continuă a acestui fond. Această sporire poate fi făcută prin reţinerea unui anumit procent din veniturile băneşti şi din veniturile în natură realizate de gospodăriile colective, sau de către cooperativele agricole de producţie. În discuţiile ce au avut loc la consfătuire, tov. Mihai Bîrliga, preşedintele gospodăriei colective din comuna Roma, raionul Botoşani, şi-a luat angajamentul, în numele colectiviştilor din comuna lui, să reţină pentru fondul de bază şi din veniturile în natură.

Acordînd credite pe termen lung, statul democrat-popular a ajutat şi ajută necontenit gospodăriile colective să-şi mărească avutul obştesc şi să se întărească din punct de vedere economic, creînd şi dezvoltînd diferite ramuri de producţie. Numai în 1957, gospodăriile colective au primit credite de investiţii în valoare de aproape 148.000.000 lei. Multe gospodării colective au folosit just aceste credite îmbinîndu-le cu mijloacele lor proprii, bani, muncă, materiale din resurse locale, şi dezvoltîndu-şi averea obştească. Astfel, în anul trecut, gospodăriile colective au investit din fondurile lor proprii 44,5 la sută din fondul total, faţă de 37,2 la sută în 1955.

Procentul acesta ar fi fost şi mai mare dacă toate gospodăriile colective s-ar fi preocupat să investească şi din veniturile proprii, nu numai din credite. Oare gospodăria colectivă din comuna Sărmaş, satul Bolda, regiunea Cluj, care a folosit suma de 230.000 lei primită de la stat, nu putea să investească şi din veniturile proprii nu numai creditele primite? Noi credem că da şi e bine ca pe viitor toate gospodăriile colective să ţină seama de acest lucru. Statul le dă credite, le ajută pe toate căile să se întărească, dar colectiviştii nu trebuie să uite că au datoria de a îmbina ajutorul primit cu propriile lor mijloace, mărind an de an investiţiile.

Nu e îndeajuns însă să se facă investiţii mari. E necesar să se ţină seama şi cum anume se investeşte. Dezvoltarea averii obşteşti a gospodăriei colective sau cooperativei agricole de producţie nu se poate face la întîmplare.

Felul solului pe care îl are gospodăria, clima în care se află, aşezarea geografică, iată cîteva din condiţiile care nu pot fi neglijate. Bunăoară, dacă o gospodărie se află într-o regiune prielnică pomilor şi viţei de vie, să se dezvolte în primul rînd aceste ramuri de producţie; dacă atît în ceea ce priveşte solul, cît şi aşezarea geografică are condiţii prielnice pentru cultura legumelor, a plantelor tehnice etc. e bine să se dezvolte aceste culturi. În aceeaşi vreme, să nu se uite că creşterea animalelor şi a păsărilor este o ramură necesară oricărei gospodării colective. Pe lîngă faptul că dau carne, lapte, lînă, ouă şi alte produse animale aducînd venituri însemnate gospodăriei, animalele şi păsările dau îngrăşămîntul care ajută la mărirea producţiei vegetale. Şi în privinţa creşterii animalelor e necesar să se ţină seama de condiţiile naturale şi, în primul rînd, de veniturile pe care animalele le aduc.

Ţinînd cont de toate condiţiile prielnice pe care le au, colectiviştii au datoria şi interesul să dezvolte necontenit avutul obştesc al gospodăriilor lor, chezăşie a noi şi noi succese, a belşugului şi bunul trai pentru cei ce muncesc pe ogoare, pentru întregul popor muncitor.

Porumb mai mult, mai bun

Recomandări pentru regiunile din Ardeal

Nu mai despart puţine zile de începerea însămînţării porumbului, una din culturile de bază ale agriculturii ţării noastre. Ţinînd seama de foloasele multiple pe care le aduce dezvoltarea culturii porumbului, recenta Consfătuire de la Constanţa cheamă pe ţăranii muncitori colectivişti, întovărăşiţi, membrii cooperativelor agricole de producţie, pe lucrătorii din gospodăriile de stat şi S.M.T.-uri, pe tehnicienii, inginerii şi oamenii de ştiinţă să lupte cu toate forţele pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu porumb şi sporirea producţiei la hectar.

Unul din mijloacele eficace recomandate în scopul măririi recoltei de porumb este şi utilizarea pe scară largă a seminţei hibride. În ultimii ani, cultivarea porumbului hibrid s-a răspîndit cu repeziciune şi în regiunile din Ardeal. Cu prilejul unei consfătuiri care a avut loc la Cluj, privind dezvoltarea culturii porumbului în Transilvania, numeroşi practicieni, cercetători şi oameni de ştiinţă din această parte a ţării au dezbătut pe larg principalele probleme privitoare la obţinerea unor recolte cît mai sporite la această valoroasă plantă, ajungînd la o serie de recomandări şi concluzii deosebit de preţioase pentru producţie.

Socotim că este în interesul cultivatorilor din Ardeal să le împărtăşim o parte din aceste recomandări, insistînd asupra primelor lucrări agricole ce trebuie executate acum în primăvară.

★

Ţinîndu-se seama de repartiţia teritorială provizorie a hibrizilor întocmită pe baza rezultatelor experimentale şi de producţie obţinute în 1957, precum şi de cantităţile de seminţe existente, se recomandă ca anul acesta în zona cea mai favorabilă culturii porumbului, care cuprinde lunca Mureşului şi a Tîrnavelor, să se cultive hibrizii de înaltă productivitate, cum este, de pildă, Warwick 401; acolo unde porumbul va servi ca plantă premergătoare cerealelor de toamnă sînt indicaţi hibrizii dubli Warwick 303, K.A. 4 etc. În restul zonei favorabile I şi favorabile II, unde soiul romînesc de Arieş are o perioadă de vegetaţie corespunzătoare, sînt potriviţi hibrizii Warwick 303, K.A. 4 şi alţii pentru culturile de mare productivitate, iar pentru cele premergătoare cerealelor de toamnă, Wisconsin 275 şi Warwick 260. În celelalte zone în care soiul romînesc de Arieş se dovedeşte tardiv, fiind mai sigură cultura soiului Galben timpuriu, se recomandă hibrizii dubli Warwick 260, Warwick 277, Wisconsin 270, Wisconsin 275 şi Wisconsin 279. Pentru producţiile de masă verde şi siloz se pot utiliza cu succes în toate zonele hibrizii dubli Pioner 335, Pioner 345 şi Warwick 401.

În scopul obţinerii unor recolte bogate o mare însemnătate are executarea diferenţiată a pregătirii terenului şi însămînţatului. Acolo unde nu s-au făcut ogoare de toamnă este necesar să se treacă grabnic la executarea arăturilor pentru însămînţare. Pregătirea patului germinativ se va face prin grăparea timpurie a arăturilor de toamnă şi grăparea înainte de însămînţare. Pentru solurile îmburuienite se recomandă ca grăparea premergătoare semănatului să fie înlocuită prin lucrarea cu cultivatorul, extirpatorul sau discul în funcţie de îmburuienirea şi bătătorirea terenului.

Este ştiut că în Ardeal terenul este frămîntat, existînd suprafeţe însemnate cu terenuri în pantă. Pe aceste terenuri se recomandă, în vederea prevenirii şi combaterii eroziunii, să se execute lucrările de pregătire a terenului şi însămînţatul paralel cu curbele de nivel. De asemenea, este bine să se facă bilonarea fiecărui rînd de porumb cu rariţa, iar pe terenurile cu pantă mare se pot intercala în cultura de porumb benzi tampon însămînţate cu cereale păioase sau ierburi.

Porumbul este o plantă foarte recunoscătoare la îngrăşăminte. Îngrăşămintele naturale trebuie aplicate în toate regiunile din Ardeal cu precă-

Ing. VIOREL POPESCU
de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza"-Cluj

(Continuare în pag. 4-a)

Mecanizatori fruntaşi

Mecanizatorii S.M.T.-urilor de pe ogoarele regiunii Iaşi folosesc din plin fiecare zi prielnică muncilor în cîmp.

— În perioada actuală cînd ploile dese dau mult de furcă tractoriştilor noştri — îmi spunea zilele trecute tov. ing. Ghebea Claudiu, şeful Serviciului regional S.M.T. Iaşi — pe terenurile nisipoase şi mai în pantă, terenuri ce se zvîntă uşor, arăturile şi cultivaţia se execută fără întrerupere, ziua şi noaptea. Bine s-au orientat în această privinţă S.M.T.-urile Podul Iloaiei şi Tg. Frumos, care au înregistrat cele mai mari realizări.

...Într-adevăr, vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Podul Iloaiei au reuşit să-şi îndeplinească planul pe campanie în procent de 60,1% realizînd pînă la data de 12 aprilie 1.737 hantri. Cei de la S.M.T. Tg. Frumos au realizat 57,6% din plan.

L. ION

PRIMĂVARA ÎN VIE



În acest sezon trebuie făcute o serie întreagă de lucrări importante şi în vii. În clişeu un grup de muncitori de la staţiunea experimentală viticolă Drăgăşani executînd legatul viţei.

Veşti de pe ogoarele raionului Negreşti

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Ţibana, raionul Negreşti, au izbutit să termine de arat întreaga suprafaţă de 48 de ha, să grăpeze semănăturile de toamnă şi să însămînţeze toate culturile din epoca I. Acum pe ogoarele colectiviştilor din Ţibana, orzul, ovăzul şi celelalte culturi însămînţate în primăvara aceasta au şi răsărit. De asemenea, şi membrii celor 5 întovărăşiri agricole din comuna Dumeşti au semănat pînă acum cîteva zile 26 ha cu orz de primăvară, 14 ha cu ovăz, 10 ha cu floarea-soarelui şi 5 ha cu sfeclă de zahăr. Sînt în raionul Negreşti şi gospodării colective, ca cele din satul Cuci, comuna Bozieni, satul Suhuleţ, comuna Tansa, etc, sau întovărăşiri ca cele din comunele Mironeasa, Valea-Ursului, Oşeşti, Negreşti şi Tansa, unde aceste munci sînt rămase în urmă.

Pentru grăbirea însămînţărilor de primăvară colectiviştii şi întovărăşiţii din aceste comune trebuie ca în zilele bune de lucru să folosească din plin toate forţele de care dispun.

C. FILIP
corespondent

Să fie urgentată predarea terenurilor către gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova

După cum se ştie, prin simplificarea structurii culturilor şi reprofilarea gospodăriilor agricole de stat s-a creat posibilitatea extinderii suprafeţelor cultivate cu porumb. Această măsură însă nu este suficientă. De aceea, pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, s-a hotărît ca o parte din terenurile aflate în posesia altor instituţii să fie predate neîntîrziat gospodăriilor agricole de stat.

În regiunea Craiova, acţiunea de predare a terenurilor către gospodăriile agricole de stat se desfăşoară într-un ritm nepermis de încet. Astfel, deşi în trimestrul I unităţile trustului Gostat Craiova trebuiau să intre în stăpînirea a cca 9.000 ha, ele nu primiseră pînă zilele trecute decît 1.300 ha din partea sfaturilor populare şi 477 ha de la ocoalele silvice. În această situaţie este de la sine înţeles că gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova nu vor putea nici măcar să-şi îndeplinească, necum să-şi depăşească sarcinile (se intenţionează să se însămînţeze cu porumb o suprafaţă cu 5.000 de ha mai mare decît cea planificată) ce le revin pe linia sporirii producţiei globale de porumb. Se impune deci ca sfaturile populare raionale şi ocoalele silvice să urgenteze predarea terenurilor ce trebuie preluate de gospodăriile agricole de stat. Numai în acest fel, o parte din aceste terenuri vor putea fi pregătite la timp şi în bune condiţii pentru însămînţarea porumbului.

L. GHEORGHE

Cînd unii agronomi nu-şi fac datoria

Şi în raionul Lehliu se poate realiza mai mult la arături şi însămînţări

Ca şi în alte raioane din ţară, în raionul Lehliu vremea n-a fost prea favorabilă arăturilor şi însămînţărilor, în primele 10 zile ale lunii aprilie. Totuşi, folosindu-se „ochiurile", adică puţinele zile sau jumătăţi de zile cu soare, în multe unităţi agricole socialiste din raionul Lehliu s-au obţinut rezultate ce merită a fi reţinute: la gospodăriile de stat Dîlga, I. C. Frimu şi I. L. Caragiale s-au arat şi însămînţat sute de hectare; gospodăria de stat Dîlga nu mai are de altfel de arat decît 60 de ha din cele 1.359 ha prevăzute pentru campania de primăvară. De asemenea, mecanizatorii de la cele trei S.M.T.-uri din raion s-au străduit să folosească din plin fiecare ceas bun de lucru, organizîndu-şi munca la un mare număr de brigăzi în două schimburi. Pînă la 10 aprilie, de pildă, S.M.T. Frăsinet realizase 40,20 la sută din planul campaniei de primăvară.

În întregul raion Lehliu însă, din cele 39.000 de ha. ce trebuie arate în primăvară — în luna martie şi în prima decadă a lunii aprilie — s-au arat numai 3175 de hectare. În ceea ce priveşte însămînţările, situaţia este la fel de îngrijorătoare: din 6.179 ha planificate pentru a fi semănate cu mazăre, orz, ovăz şi floarea-soarelui s-au însămînţat numai 334.

Se pune întrebarea: De ce nu s-a folosit în zilele bune de lucru întreaga forţă de muncă existentă în raion (4.400 de atelaje şi 453 de tractoare)?

Există unii agronomi care dau dovadă chiar de mentalitate învechită. Aşa e cazul agronomului Marinescu Constantin de la gospodăria colectivă din satul Radu-Vodă, care a fost de părere că se mai poate aştepta pînă s-o usca bine terenul, în loc să îi sprijine pe tractoriştii din brigada a IV-a de la S.M.T. Lehliu să are suprafeţele contractate. La fel a procedat şi agronomul Iepuran Maria cînd a sosit brigada I de la S.M.T. Frăsinet ce trebuia să are cele 50 de ha contractate cu întovărăşirea T. Vladimirescu.

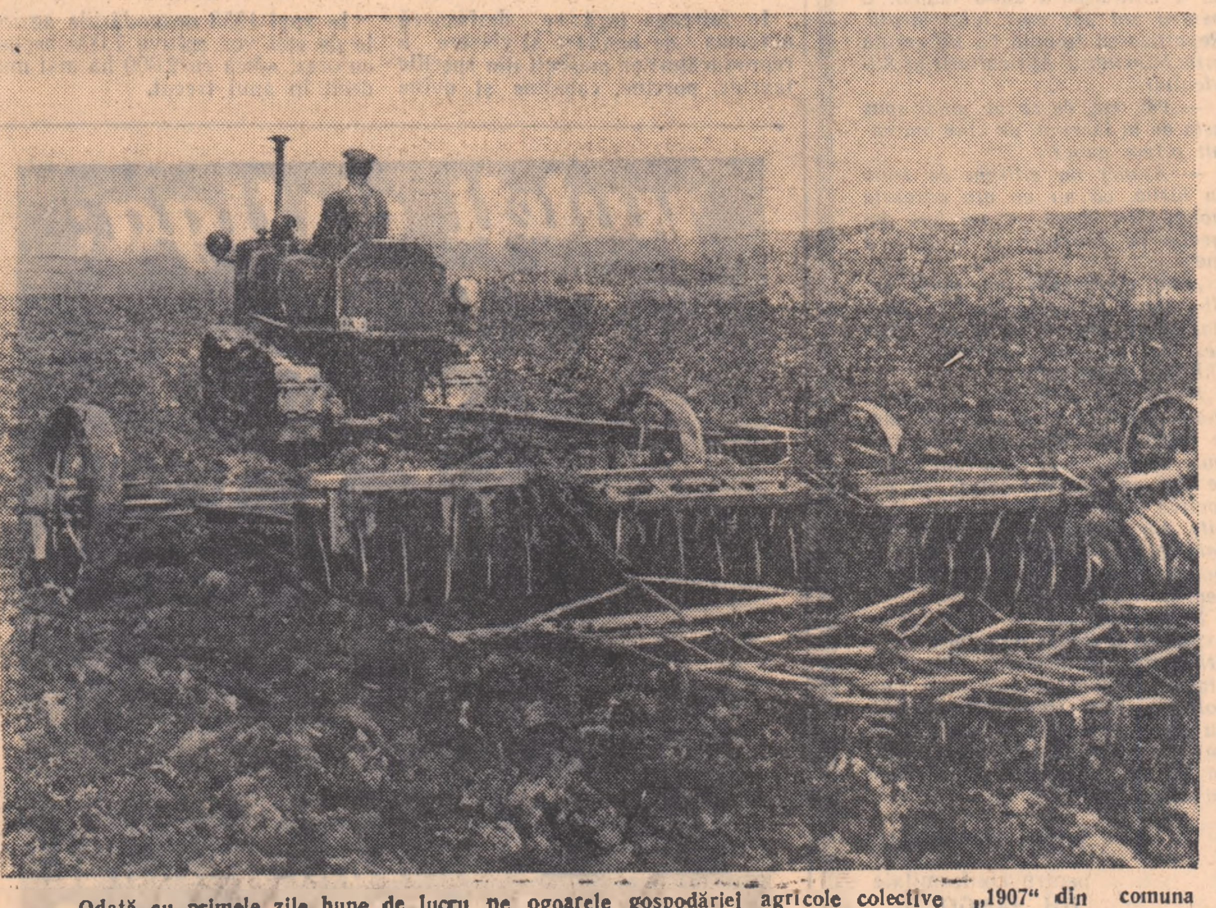
Că puţinele zile bune de lucru au putut totuşi fi folosite din plin, acolo unde agronomii au înţeles să sprijine brigăzile de tractoare, o dovedeşte cu prisosinţă faptul că la gospodăriile colective din comunele Pelinul şi Plevna, unde agronomul Bănescu Alexandru s-a străduit să arate colectiviştilor necesitatea curăţirii din timp a terenurilor, arăturile pentru porumb sînt aproape terminate: la prima colectivă, din 250 de ha s-au arat 215, iar la a doua cele 110 ha necesare porumbului au fost complet arate. S-ar fi putut obţine realizări de seamă în cele 20 de comune ale raionului Lehliu şi dacă ar fi fost folosite numeroasele atelaje existente. Dar agronomii n-au insistat ca acestea să fie scoase la arături şi însămînţări.

Mai trebuie subliniat încă un fapt mărunt în aparenţă dar care dovedeşte lipsa simţului de răspundere a unor agronomi de la comune: deşi sînt obligaţi să raporteze în fiecare seară secţiei agricole raionale realizările obţinute peste zi la arături şi însămînţări ei privesc această îndatorire cu un total dezinteres. Numai aşa se explică de ce în scriptele secţiei agricole în ziua de 11 aprilie comuna Pelinu figura cu 135 de ha arate, în vreme ce în realitate numai brigada S.M.T.-ului executase aci 206 ha la arături, iar comuna I. C. Frimu deservită de S.M.T. Frăsinet apărea cu zero hectare, cînd brigada permanentă de tractoare arase aci 120 ha la colectivă şi 150 ha la sfatul popular.

Credem că nu mai e nevoie să arătăm că fiecare zi şi ceas bun de lucru trebuie folosit din plin, pentru a se recupera timpul pierdut. Colectiviştii şi întovărăşiţii din acest raion complet cooperativizat trebuie să fie îndrumaţi a folosi pe scară cît mai largă — mai ales în urma ultimelor ploi — numeroasele atelaje pe care le posedă. Totodată, conducerea secţiei agricole a sfatului popular raional Lehliu are datoria să-i mobilizeze pe agronomii din comune ca aceştia să se afle în permanenţă în fruntea marii bătălii a însămînţărilor de primăvară, de care depinde în mare parte succesul recoltei din acest an.

AL. RAICU

MUNCEŞTE CU SPOR



Odată cu primele zile bune de lucru pe ogoarele gospodăriei agricole colective „1907" din comuna Slobozia-Mîndra, raionul Turnu Măgurele, şi-a făcut apariţia tractoarele. În fotografie: tractoristul Ion Mitrică lucrează la discuitul ogoarelor de toamnă, reuşind să execute zilnic 20 de ha.

ÎNSEMNĂRI

COMOARA

Călătoream de la Slobozia la Bucu, sat aşezat în inima Bărăganului. Vîntul cînta pe la ferestrele vagonului. Vremea era a ploaie. În compartiment, ţărani de prin partea locului vorbeau despre primăvara asta cam arţăgoasă şi rece.

— Cînd să zici hai că pămîntul e bun de arat, hop, baba Dochia se apucă să-şi scuture cojoacele...

— Eh! Ce să-i faci, nu te poţi pune cu vremea!

— Ba la noi, la colectiva din comuna Gheorghe Lazăr, nu stăm chiar rău cu lucrările de primăvară. Am arat vreo 300 de ha, am pus sămînţa în alte 250 de ha. Aşa pe apucatelea. Cum se usucă pămîntul, cum pornim la cîmp. Cît se poate lucra: 3—4 ceasuri, şi uneori chiar toată ziua, deşi se mai scutură cîte un nouraş.

— Apoi dacă e aşa, 'mneata de ce mi te plimbi cu trenul, cînd alţii sînt la arat?

— Mă plimb cu trenul?...

— Dar ce mergi cu căruţa? zise unul dintre călători, făcînd cu ochiul.

— Cu trenul merg, dar nu mă plimb, ci umblu în interes de serviciu, răspunse cu oarecare mîndrie colectivistul din Gheorghe Lazăr. Am fost să cumpăr 40 de vaci de lapte...

— 40 de vaci? Aşa, toate dintr-odată? se minună unul. Aveţi atîta bănet, or aţi găsit vreo comoară?

— Am găsit, răspunse cu un aer de mister călătorul care mergea în interes de serviciu; e la îndemîna tuturora: contractările de cereale, animale, lînă, lapte...

— Bre, dar ce au contractările cu... comoara?

— Are! Uite, de pildă, colectiva noastră, din comuna Gheorghe Lazăr, a contractat cu statul 250 tone de grîu, 300 tone de porumb, 160 tone de floarea-soarelui, recolta de ricin de pe 100 de ha, sfecla de zahăr de pe 40 de ha şi bumbacul de pe 20 ha. Am mai contractat şi 43 de porci graşi, 300 de miei, 60 de oi, 6 bovine, 1.500 kg lînă, 12.000 litri lapte de vacă şi 8.000 de litri de lapte de oi. Şi am încasat numai avans 400.000 lei. Acuma aţi înţeles de unde avem bani să cumpărăm deodată 40 de vaci? Şi nu ne oprim aci. La predarea produselor şi a animalelor contractate vom încasa încă 2.400.000 lei. Este aceasta o comoară? zise, încheind discuţia, colectivistul din comuna Gheorghe Lazăr.

— Este! răspunseră călătorii care luaseră parte la discuţia din trenul de Slobozia.

SOLO JUSTER

Construcţii cu viaţă lungă

INTERVIUL nostru cu tovarăşul ing. Alexandru Bărboi,
vicepreşedintele comitetului executiv al sfatului popular raional Istria regiunea Constanţa

— Întreaga regiune Constanţa şi deci şi raionul Istria are de rezolvat — ca să zic aşa — sarcini mai cuprinzătoare privind gospodăriile colective decît oricare altă regiune din ţară. Mă refer la faptul că lucraţi într-o regiune cu toată agricultura colectivizată. Cum aţi rezolvat, ţinînd seama de aceasta, problema construcţiilor zootehnice, şi nu numai zootehnice?

— Întrebîndu-ne „cum am rezolvat problema construcţiilor"—ne pretindeţi cam mult, întrucît sîntem departe de a avea dreptul să stăm liniştiţi. Este adevărat, cîte ceva am făcut şi nu puţin. După cîte ştiţi, în raionul nostru, colectivizarea agriculturii s-a încheiat pe la mijlocul lui septembrie anul trecut. S-a pus problema adăpostirii a peste 8.000 de animale de muncă şi de producţie aduse de noii colectivişti. Unde să le adăpostim — era sarcina cea mai presantă. În rezolvarea acestei sarcini s-au conturat două perioade. Între mijlocul lui septembrie pînă în jurul lui 20 decembrie a fost perioada numită de noi în custodie. În acest timp animalele au rămas în grajdul fiecărui colectivist, care, pentru îngrijirea şi hrănirea lor, a primit un anumit număr de zile-muncă conform normelor în vigoare.

A urmat cea de a doua perioadă. Ca să respectăm strict desfăşurarea lucrurilor, menţionez că ea a fost aproape paralelă cu prima şi treptat, treptat chiar a lichidat-o dacă ne referim la efectele ei. A fost aşa-zisa perioadă de identificare a adăposturilor celor mai încăpătoare şi de amenajare a lor pentru gruparea animalelor dispersate. Cu larga participare a conducerilor gospodăriilor colective, am identificat în primul rînd acele adăposturi mai mari, pentru 10—15 capete, şi care necesitau numai mici reparaţii. După cum spuneam, animalele au trecut treptat în adăposturile nou amenajate, renunţînd la custodie. În prezent, cu excepţia gospodăriei din Jurilovca unde o parte din oi nu au încăput în saivanele existente, toate animalele celor 41 gospodării colective sînt bine adăpostite.

— Presupun că şi această rezolvare o consideraţi tot provizorie?

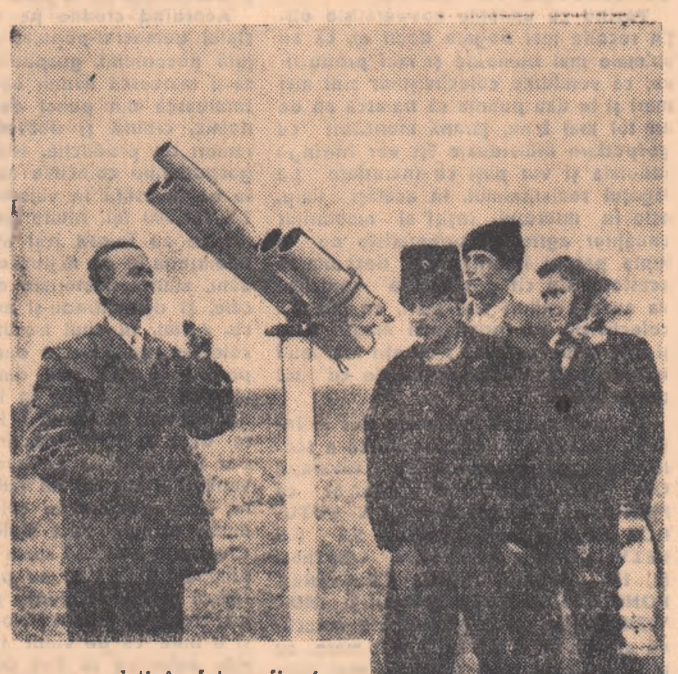
— Tocmai despre asta vreau să vorbesc. Aţi citit, cred, planul trienal adoptat recent de Comitetul regional de partid şi sfatul popular regional. În ce priveşte raionul nostru, încă în 1958 trebuie să avem în gospodăriile colective peste 2.400 de scroafe fătătoare (acum avem doar 430), 55.700 oi fătătoare faţă de 23.000 cîte avem în prezent. Fără doar şi poate că vom realiza aceste cifre. Avem cazuri în unele gospodării cînd tăierea unei mieluţe sau a unui purcel a prilejuit mari dis-

T. OPREA

(Continuare în pag. a 4-a)

Cultura și viața

ÎN FAȚA LUNETEI



Luneta pe care o vedeți în fotografia de față a fost construită de tov. Alexandru Hertzug din întovărășirea agricolă „Scînteia", din comuna Singureni, raionul Vidra, regiunea București. Cu ajutorul ei, tovarășii Costache Gh. Marin, președintele întovărășirii, Radu Marin Oprea și Elena Burcea urmăresc în bune condiții cel de-al doilea satelit artificial sovietic, în trecere peste țara noastră, atenți la explicațiile date de constructorul lunetei.

Cinematograf în comună

In comuna Cacomeanca, raionul Călărași, s-a instalat — prin grija statului popular — un aparat de proiecție. In fiecare joi și sîmbătă, la căminul cultural țăranii muncitori din comună pot viziona acum filme artistice, jurnale de actualitate, jurnale agricole etc.

ANDREI SCARLAT
corespondent

Activitate rodnică

Formația artistică a căminului cultural din comuna Gherăești, raionul Roman, are o activitate rodnică. In cursul lunii martie, de pildă, s-au prezentat trei programe artistice în comunele Botești, Pildești și Dulcești la care au participat peste 1.500 spectatori. Programul a fost alcătuit din coruri, dansuri din diferite regiuni ale țării și piesa „Piatra din casă" de Vasile Alecsandri.

VASILE IONUȘ
corespondent

Din nou în comună

După o întrerupere de cîteva luni, caravana cinematografică nr. 4 a regiunii Iași a poposit din nou în comuna Deleni, raionul Vaslui. Cei peste 400 de spectatori care au umplut sala de festivități a căminului cultural au vizionat cu multă plăcere filmul romînesc „Moara cu noroc".

VICTOR VASILIU
corespondent

Brigada „Vede tot"

Brigada artistică din comuna Piatra, raionul Zimnicea, și-a ales un nume semnificativ: „Vede tot". Și într-adevăr, nimic nu prea scapă brigăzii: nici bune nici rele. Iată cîteva din scenetele care se bucură de prețuirea nu mai a țăranilor muncitori din comuna lor, ci și a celor din comunele vecine: „Viață nouă în colectivă", „O zi la G.A.S.", „Drumurile din Piatra" etc. Spectacolul a fost prezentat și la casa de cultură din Zimnicea.

IONEL TRIFU
corespondent

PETREA DARIENKO
Poet din R. S. S. Moldovenească

Am sădit un vișin

Tu mă întrebi de ce-s atît de vesel
Acum, cînd ziua s-a sfîrșit,
Acum, cînd peste năzuințele alese
Se lasă amurgul ostenit.

Această zi s-a dus, veni-va alta,
Așa cum toate trec și vin;
Ne vom sui pe-o treaptă și mai 'naltă,
A viitorului senin.

Și-mi pare bine, draga mea soție:
Degeaba ziua n-am trăit —
Pe plaiul țării, larg ca bucuria,
Un vișin tînăr am sădit.

Doresc — mereu, și mîine și poimîine —
Cît voi trăi pe-acest pămînt,
Să samăn,
să sădesc
cu a mea mînă,
Cum mi-a fost vechiul jurămînt.

Și într-o zi, copila-mi în livadă,
Cu rouă rece pe obraz,
Pășind sub floare, chipul o să-și vadă
În crengi de vișini și prăsaz.

Ieșise luna peste sate...

Ieșise luna peste sate,
Ca coarne noi,
Din vîrful salciei rotate
Privind la noi.

Privea cu veșnica-i uimire,
Cum în pridvor
Sclipesc în noapte trandafirii
În voia lor.

Privea cum pe cărări uitate
Mergeam la braț,
Șoptind atîtea despre toate,
Cu mult nesaț.

Și luna, mică și sprințară,
Acolo sus,
Sărind la noi din sălcioară,
S-a și ascuns.

Cu grai de flori și iarbă moale
Ne-a alintat,
Și taina dragostei din vale
N-a dus-o-n sat.

CÎT MAI MULTE OI ÎN STÎNELE COOPERATISTE

Se apropie ziua în care oile urmează să fie scoase la pășunat. Crescătorii sînt interesați să le asigure pășuni cît mai bune, pentru a obține o producție de lapte, brînză, lînă etc. cît mai mare. Aceste lucruri sînt posibile mai cu seamă în stînele cooperatiste, organizate cu sprijinul cooperativelor locale.

Stînele cooperatiste se constituie în adunările obștești ale producătorilor care sînt interesați în creșterea și îngrijirea oilor. În aceste adunări se discută despre buna întreținere a pășunilor, repartizarea producției de brînză sau lapte, despre cheltuielile ce se vor face pentru îngrijirea oilor, fixîndu-se condițiile de funcționare a stînelor și alegîndu-se baciul și comitetul de stînă, care controlează din partea producătorilor felul în care se aplică hotărîrile luate de adunarea obștească.

Cu prim ajutor din partea cooperativei, stînele primesc banii necesari bunei funcționări, care sînt achitați cooperativei din producția de lapte și brînzeturi a stînei respective, potrivit hotărîrii adunării obștești a membrilor stînei.

Crescătorii de oi înscriși în stîna cooperatistă pot să cumpere de la cooperativă furaje pentru hrana oilor în lunile de iarnă și de primăvară, pînă la 1 mai, cînd începe pășunatul. Cei din regiunile de munte au, de asemenea, dreptul să cumpere cîte 0,550 kg. porumb cu prețul de 1,60 lei per kg. pentru fiecare litru de lapte ce revine cooperativei, iar cei din regiunile de cîmpie pot să cumpere cu prețul de 0,50 lei per kg. cîte 0,450 kg. tărîțe pentru fiecare litru de lapte ce revine cooperativei.

Un mare avantaj pe care îl au stînele cooperatiste este acela că pășunile pentru oile mulgătoare cît și pentru tineretul ovin și oile sterpe sînt obținute de către cooperativă de la sfaturile populare cu precădere, iar sumele necesare plății pășunilor le avansează cooperativa.

Pășunile obținute de către cooperative pentru stînele cooperatiste pot să fie închiriate de la sfaturile populare pe mai mulți ani, creîndu-se astfel posibilitatea ca ele să poată fi îngrijite, an de an, din ce în ce mai bine, să fie curățate de mărăcinișuri și buruieni și să fie îmbunătățite printr-o tîrlire sistematică. Pe pășunile închiriate pe mai mulți ani se pot amenaja adăposturi pentru vreme rea, adăpători și altele. În felul acesta oile au asigurată o îngrijire cît mai bună, dau o producție sporită de lapte și lînă, iar mieii sînt ajutați să se dezvolte în bune condiții.

Producătorii care și-au adunat oile în stîne cooperatiste beneficiază de un preț sporit la lîna pe care o contractează, primind cu 10 la sută mai mult decît producătorii care nu au oile înscrise în stîne. Prețul la care se socotesc produsele pentru acoperirea cheltuielilor stînei este prețul de contractare majorat cu un spor ce merge pînă la 0,15 lei pe litrul de lapte și de la 0,40 pînă la 0,90 lei per kg. de brînză. În zona muntoasă, cooperativele se îngrijesc de aprovizionarea cu mălai a ciobanilor de la stînele cooperatiste, asigurînd cîte 0,700 kg. porumb pe zi pentru om și cîte 0,200 kg. pentru fiecare cîine ce păzește oile.

★

Cunoscînd avantajele ce se acordă stînelor cooperatiste, tot mai mulți producători își aduc oile în aceste stîne. În regiuni ca Suceava, Bacău, Iași, Galați și Ploești, constituirea stînelor cooperatiste a luat o largă dezvoltare. În regiunea Suceava, de pildă, peste 60.000 de țărani muncitori își adună oile în fiecare an în peste 1.000 de stîne, bucurîndu-se de însemnate avantaje, de producții sporite de lapte și lînă, de venituri mari. Exemplul lor trebuie urmat de cît mai mulți crescători de oi din toate regiunile țării.

GH. IACOB

CU TOATĂ INIMA

Colectivistul Vekony Francisc e și secretarul organizației de partid din gospodărie. Am parcurs împreună cu el pe scurt istoria dezvoltării colectivei din Recaș și iată-ne ajunși acum la subiectul pe care îl urmăream.

— Mă întrebați cum ne-a ajutat inginerul Rachitovan? Foarte mult. A venit în gospodăria noastră la sfîrșitul anului 1956. Să nu vă închipuiți că oamenii l-au întîmpinat din primul moment cu flori și cîntece. Din contră. Il cercetau de departe căutînd să-și dea seama cam la ce-ar fi bun. Aveau și colectiviștii motivele lor. Unii îl vedeau prea tînăr și se îndoiau poate de priceperea lui, alții își aminteau de un inginer care trecuse înaintea lui prin colectivă și nu lăsase tocmai cea mai plăcută amintire. Mulți colectiviști n-au fost de acord cu planul de producție și cu metodele noi de muncă pe care le propunea inginerul, totuși cînd acesta i-a chemat să le facă un canal pentru a scoate apa de pe terenurile gospodăriei și de pe izlazul inundat, nimeni n-a mai stat la îndoială. Apoi oamenii au venit din curiozitate să-l vadă pe inginer și la cercul agrotehnic. Unora le-a plăcut felul cum explica, altora faptul că vorbea liber și avea proiecte îndrăznețe: lot demonstrativ cu porumb irigat, îngrășăminte suplimentare la grîu, culturi iarovizate. Auzeau poate prima dată de așa ceva și curiozitatea lor creștea. Argumentul cel mai convingător l-au constituit însă recoltele. La grîu media a fost influențată de inundații, dar cînd pe unele parcele s-au realizat 2.000 kg grîu la ha și 3.500 kg porumb boabe la hectar oamenii și-au amintit de munca inginerului lor și-au văzut încă o dată cît le este de folositor cu priceperea și sfatul lui. Pe vreme urîtă sau frumoasă, în zi de lucru sau de sărbătoare inginerul Rachitovan Adam e la gospodărie, printre oameni, în cîmp cu cîte o brigadă, oriunde e nevoie. Chiar în aceste zile, cînd lucrează la comasarea unor terenuri din satul Izvin și este ocupat pînă peste cap, tot se mai repede o oră, două, ca să vadă răsadnițele, să controleze felul cum se dezvoltă plantele. Inginerului îi datorăm faptul că am cumpărat 150 de oi. Ne-a convins că sînt avantajoase. Tot la stăruințele lui colectiviștii au hotărît să crească mai multe păsări, să ajungem în acest an la 50 de scroafe fătătoare, să mărim numărul de vaci la 70. Și mai are o calitate inginerul nostru. Știe să lămurească oamenii, să vorbească cu ei deschis, cu răbdare și înțelegere. Reușește chiar acolo unde nu mai știm nici noi uneori ce-i de făcut. Iată de ce astăzi colectiviștii din Recaș îl respectă și-l prețuiesc, căci le-a dovedit omenia lui, le-a dăruit toată priceperea și puterea de muncă. Eu, împreună cu Peter Ion, președintele, și cu brigadierii Vincse Anton și Ianculov Iacob, i-am dat recomandarea să intre în partid. Acum este candidat de partid, iar în alegerile de la 2 martie alegătorii din satul Izvin l-au ales deputat în sfatul popular comunal.

★

Dimineața cînd venisem în Recaș vîntul bezmetic purta în rafale zăpada, biciuind necruțător. La prînz, din lințoliul alb de iarnă nu mai rămăsese nici urmă, iar de pe cîmpuri apa se scurgea leneșă, șopotind. Asistasem neputincios la aceste schimbări stihiinice și binecuvîntam acea palidă sclipire de soare care făcuse ca măcar pentru cîteva ore să simțim că sîntem în pragul primăverii. Acum grăbeam pe șosea să ajung la Izvin unde aveam în sfîrșit să-l găsesc pe eroul însemnărilor mele. Și l-am găsit. Nu mi-l închipuisem însă atît de tînăr, nu eram pregătit să întîlnesc un zîmbet sfios de adolescent, cuceritor de sincer. Și le-am dat pentru o clipă dreptate celor care cu un an în urmă se uitaseră neîncrezători la noul și tînărul lor inginer.

Munca în gospodăria colectivă din Recaș a însemnat pentru inginerul Rachitovan totul, începutul unei experiențe, debutul în viață, afirmarea curajului și a personalității sale. Tînărul inginer a avut însă încredere în forțele sale, în oameni, și nu a descurajat. Astăzi își amintește zîmbind de o întîmplare mai veche. In iulie — anul trecut — a cerut președintelui 350 kg cartofi pentru iarovizare. I s-au dat cartofii dar într-un fel în care se vedea clar că toată lumea îi socotește pierduți. Cînd peste 2—3 săptămîni președintele ieșind pe tarla a văzut cartofii încolțiți l-a bătut prietenește pe umăr și l-a invitat la restaurant. În acest an vor pune din nou cartofi, căci s-au dovedit foarte rentabili. De asemenea vor da prioritate roșiilor timpurii din care a obținut singur semințe de soi, vor pune culturi duble pe 32 de hectare, ca să aibă furaj pentru vite. Inginerul s-a gîndit și la cel mai prielnic teren: lîngă Bega. In caz de secetă vor da drumul la irigație. Pentru ca albinele colectivei să aibă un teren de activitate vor amplasa stupii într-un perimetru de 40 ha floarea-soarelui și alte plante melifere. Au în plan să îngrașe boi pentru ORACA. și-mi demonstrează în scris că fiecare va aduce cel puțin 2.000 lei cîștig net colectivei. Vor să planteze 7 ha de pomi și-mi spune cu bucurie că de la oile cumpărate anul trecut au acuma aproape 130 de miei. Lucrează aici la comasare dar gîndul îi zboară adeseori la materialele ce mai trebuie pentru grajdul de vaci pe care-l construiesc, la răsadnițele sale, la casa-laborator pe care abia o încropește, la cursul trienal pe care-l conduce. Și se mai gîndește cu o mare și omenească emoție că într-o zi-două va fi tată. Speră că va avea un băiat. Deci încă un agronom. Căci este o muncă mai frumoasă pe lume decît cea de agronom, cînd o iubești din toată inima?

La plecare tov. Petcu Nicolae, președintele gospodăriei colective „Ion Creangă" din satul Izvin, m-a luat deoparte și mi-a spus în mare taină: „Dacă am fi avut suprafața necesară de mult l-am fi luat la noi pe tov. inginer. Dar o s-o avem în curînd și atunci nu-l vom mai lăsa celor din Recaș. Va rămîne la noi să ne ajute ca și pînă acum. Că doar dînsul ne întocmește de doi ani planul de producție, ne conduce cercul agrotehnic și ne ajută în toate împrejurările".

LUCIAN CURSARU

ORE DE ȘCOALĂ



La gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din comuna Coșereni, raionul Urziceni, s-au ținut în acest an cu multă regularitate cursurile agrozootehnice, la care a luat parte un mare număr de țărani muncitori din comună. In fotografie: un aspect de la o oră de curs.

Foto: GH. MERIȘAN

Informații

In prezent se află în țara noastră o delegație de 5 specialiști în probleme de mecanizare a agriculturii din R. P. D. Coreeană. Oaspeții coreeni sînt veniți în schimb de experiență la invitația Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Ei vor vizita numeroase S.M.T.-uri, centre mecanice, școli de mecanizare, uzina de tractoare din Orașul Stalin etc., cu care ocazie se vor documenta asupra înfăptuirilor din țara noastră în acest sector al agriculturii.

★

In zilele de 8 și 9 aprilie s-a analizat la Ministerul Agriculturii și Silviculturii împreună cu organele tehnice de la regiuni și cu laboratoarele veterinare regionale, modul cum au fost îndeplinite sarcinile de plan în sectorul creșterii animalelor pe trimestrul I/1958. Cu această ocazie s-a discutat despre organizarea achiziționării animalelor de reproducție pentru gospodăriile colective și stațiunile de montă, organizarea centrelor de reproducție și combatere a sterilității, combaterea bolilor la animale etc.

★

La gospodăriile agricole colective din Mahmudia și Beștepe, regiunea Constanța, tehnicienii de la Institutul de proiectări pentru ameliorații întocmesc studii privind îndiguirea suprafeței de 500 de hectare din lunca Dunării.

★

Zilele trecute s-a încheiat ciclul de lecții agrozootehnice model din comuna Chirnogi, regiunea București, organizat de Direcția Propagandei și Presei din Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Radiodifuziunea. La încheierea ciclului s-a ținut un seminar-concurs la care au participat peste 700 de țărani muncitori din comună. 51 de participanți la acest seminar, care au dat răspunsuri bune, au fost premiați cu obiecte confecționate din material plastic ca: gălеți, poșete, coșulețe, diferite obiecte, serviciu de bărbierit, bricege, brichete etc.

★

In întreaga țară se desfășoară acțiunea de bonitare și clasare a reproducătorilor masculi din speciile taurine, porcine, cabaline și ovine de la stațiunile de montă comunale, sectorul cooperatist și individual al agriculturii — autorizați — cît și autorizarea pentru montă a celor buni pentru producție.

★

Zilele acestea urmează să se recepționeze la șantierul naval Giurgiu primul lot de drăgi pitice refulante cu cupe pentru despotmolirea canalelor de irigație. Acest utilaj de construcție nouă proiectat și executat pentru prima oară în țara noastră va rezolva problema mecanizării lucrărilor, la despotmolirea canalelor de desecare și irigație.

★

Proiectanții de la I.P.A. lucrează la sarcina de proiectare în care se prevăd lucrările de îmbunătățiri funciare pentru amenajarea integrală a unității indiguite Borcea de Sus, în suprafață de 9.050 ha. Va fi desecată întreaga suprafață și amenajată pentru irigații suprafața de 4.000 hectare

★

In cursul săptămînii trecute a plecat în Franța o delegație a Ministerului Agriculturii și Silviculturii, formată din Rudolf Palocsay, directorul Stațiunii experimentale pomicole Cluj, ing. Dumitru Marghidan și Constantin Rafailă, șefi de secție la Institutul de cercetări horticole, pentru a participa la cel de al XV-lea Congres internațional de horticultură de la Nisa, care se ține între 11—18 aprilie.

★

In anul acesta Comisia de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și-a extins activitatea. La cele 46 de centre situate în diferite regiuni ale țării se încearcă peste 500 de soiuri de plante, dintre care circa 100 soiuri de grîu de toamnă, 99 soiuri și hibrizi de porumb, 80 soiuri de diferite cereale de primăvară, 75 soiuri de plante tehnice, 106 soiuri de legume etc. Va fi mult extinsă experimentarea soiurilor de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, in pentru fuior și in pentru ulei.

★

In anul 1958 gospodăriile agricole de stat vor cultiva 7.000 hectare cu orez, adică cu 2.000 ha mai mult decît în anul trecut.

● SATIRA și UMOR ● SATIRA și UMOR ● SATIRA ●

Activitate culturală

In unele sate, localurile destinate activității culturale sînt folosite în alte scopuri. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Celei, raionul Corabia, de pildă, în localul „Colțului roșu" s-au depozitat... cereale.



— Asta se pregătește; dupa masă ne ține o conferință!!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Epigramă

Oficiul poștal din comuna Valea Rea, regiunea Bacău, distribuie defectuos corespondența și ziarele la abonați.

Mă-ntreb și eu în sinea mea:
De ce nu merge poșta, zău?
Oare fiindcă-i Valea Rea,
Ori pentru că-i oficiul rău?!...

Trece baba cu colaci

M-am certat și cu nevasta. Sosisem de la drum obosit și tocmai deschisese aparatul de radio. Se transmitea un cîntec:

„Tu ești mic și iubițel
Frasin, frasin, frăsinel".

Mi-am ieșit atunci din fire. I-am strigat să închidă numaidecît aparatul.

— Stai omule, ce te-a apucat? E un cîntec popular frumos.

— O fi popular, dar nu-i frumos de loc, că are prea mult frasin în el. Are de 3 ori frasin.

— Nu, are de două ori frasin și o dată frăsinel — zise nevasta. Și începu să rîdă. Ii mai ardea și de glume cînd știa bine prin ce trecusem eu... E o istorioară nițel mai lungă; să-i zicem povestea frasinului.

...Era pe la începutul anului acesta. Aveam la noi, la colectivă, după ce întregul sat venise în gospodărie, vreo 120 de căruțe. Cele mai multe din ele stricate. Ne trebuia lemn de frasin ca să le reparăm. Pădurea la doi pași, meșteri rotari aveam; ne lipsea numai repartiția de materiale.

Mă duc la secția agricolă a raionului Negru Vodă:

— Nu, zice tov. Vizireanu. Nu puteți lua din pădure. Noi vă dăm lemnul gata fasonat: spițe, colaci, butuci, mănuși, tot ce vă trebuie.

— Mulțumesc, spusei eu. Și gîndii: „Ce om cumsecade".

— Așa. Vă duceți la Iași să le ridicați, că acolo se găsesc.

Și-mi dădu o hîrtie care purta nr. 129 din 13.I.1958. In ea era rugat sfatul popular regional Iași, secția planificare, să ne dea din materialele fasonate, ce se aflau la depozitul din tîrgul Podul Iloaiei.

Iau trenul și mă duc repede la Iași, la biroul planificării. Bat la ușă, intru, zic bună ziua și mă pregătesc să povestesc ce vînt m-a adus pe-acolo. Dar un cetățean foarte grăbit, care mai repezise doi înaintea mea, zice: „Repede, repede, că trebuie să deservim pe toți oamenii muncii. Dumneata?".

Zic: „Eu am venit..."

Mă retează: „Bun, zice, dacă ai venit, plătești impozit. Te adresezi deci secției financiare. Următorul..."

Dar eu nu plec. Ii bag sub nas adresa. După ce-o citește spune:

— Toate-s bune, doar că depozitul de la Podul Iloaiei nu ține de noi. Trebuie să te duci dumneata la Direcția regională silvică.

Acolo, tovarășul cu care trebuia să vorbesc sta cufundat cu nasul într-un roman. Ii zic bună ziua, apoi mă prezint, ca să nu mă mai repeadă: „Sînt Tonu Filip, membru în consiliul de conducere al gospodăriei colective din Topraisar". Și îi povestesc toată tărășenia. El mă ascultă foarte atent... la cartea pe care-o citea și, după ce termin ce am de spus, zice:

— Mai spune odată că n-am priceput nimic.

Ii spun iar povestea.

— Bun! S-a făcut! Iți dăm materialele de care ai nevoie. Dă-mi adresa. Ii întind hîrtia și mă gîndesc: „Mă, cumsecade om!" El nici n-o citește, ci doar își aruncă ochii pe antetul ei și zice:

— Măi frate, păi adresa asta nu-i pentru noi! E făcută către sfatul popular regional. Aduci alta, către noi.

— Păi ca s-aduc alta trebuie să mă duc tocmai la Negru Vodă. E cam departe.

Totuși, ce era să fac? Am plecat spre casă.

Și după patru zile eram din nou la el cu adresa în regulă.

— Bun. Acum hîrtia ne e adresată nouă. Deci o pot citi. După ce a citit-o mi-a dat-o înapoi. E pentru noi dar nu-i bine făcută. Repartizarea trebuie să fie cerută prin Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

— Păi, zic, de ce nu mi-ai spus asta de la început, de cînd am venit prima dată?

— Atunci nu citisem ce scrie în hîrtie, că nu ne era adresată nouă. Ce-i drept, te-am pus degeaba pe drumuri. E o lipsă a mea.

„Măi, cumsecade om, gîndi eu. Și-a făcut și autocritica"! Mi-a dat și un sfat. Cică să mă adresez mai bine la cooperație, la U.R.C.C. Constanța.

M-am dus și acolo. Materiale n-am primit, dar mi s-au dat unele explicații. Mi-au spus că trebuia să prevedem cu 6 luni înainte cîți oameni vor intra în colectivă, cîți cu căruțe, cîți fără, cîte din căruțe vor fi bune, cîte rele, și așa mai departe, ca să poată face din vreme planificarea.

Și uite așa tot cu sfaturi și cu explicații a trecut iarna și-a venit primăvara, au început muncile în cîmp. Căruțele noastre stau tot bolnave, fără spițe, fără colaci. Eu alerg de colo-colo după lemn de frasin. Și cred că pînă oi izbuti să fac rost de colaci, trece baba cu colaci!

TONU DRUMEȚU

pentru conformitate
GH. JANGOCIU

Corespondenții ne scriu despre viața unităților agricole cooperatiste

Am primit la redacție zeci de scrisori care se ocupă de activitatea unităților agricole cooperatiste. Intrucît spațiul nu ne permite să le publicăm în întregime, spicuim din cuprinsul lor faptele ce ni se par mai de seamă.

SPRIJINUL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ se face tot mai simțit în activitatea unităților cooperatiste. Astfel, fiecare catedră de la Institutul agronomic din Timișoara și-a luat sarcina să îndrume cîte o gospodărie colectivă din regiune. Catedra de agricultură generală, de exemplu, îndrumă gospodăria colectivă din Salbăgelul Nou, raionul Caransebeș, unde a organizat cîmpuri de experiență într-un asolament de 3 ani. Catedra va experimenta în gospodărie sistemul Malțev. Un număr de 50 de gospodării care nu au tehnicieni agronomi vor fi ajutate permanent de cadrele institutului, care, în afară de aceasta, vor mai ține în gospodării și 300 de consfătuiri menite să arate colectiviștilor cum pot face ca unitățile lor să devină tot mai puternice. In sfîrșit, 20 dintre cei mai buni studenți ai ultimului an au cerut și li s-a aprobat să facă practica de producție în gospodăriile colective din Dobrogea.

ȘTEFAN CSORICS

★

TRAINICE ȘI IEFTINE — așa trebuie să fie construcțiile gospodăriei colective. Ca să fie ieftine, constructorii trebuie să folosească pe scară largă materialele locale. Ințelegînd acest lucru, membrii gospodăriei colective din Zebil, raionul Istria, au recoltat stuful de pe o mare suprafață de baltă și au scos și fasonat 1000 m cubi de piatră. Intrucît o bună parte a materialului este pregătită, colectiviștii au început construirea unui grajd, a unei maternități de scroafe, a unei magazii și săparea unei fîntîni cu debit mare. Pe lîngă construcțiile începute, colectiviștii vor mai ridica în acest an un saivan și 2 pătule.

DE CINCI ORI a crescut suprafața de grădină a gospodăriei colective din Zebil. Interesant de remarcat e faptul că la confecționarea tocurilor de răsadnițe colectiviștii au înlocuit cherestеaua cu stuf presat. Rezultatele sînt excelente. Gospodăria a construit și o seră biotermică folosită în primăvara aceasta capricioasă pentru producerea răsadurilor timpurii.

Ing. C. DAVID

★

PINA DINCOLO de tabla cu numele comunei se întinde astăzi satul Gostavăț din raionul Caracal. Noile case sînt ale colectiviștilor. Una dintre case este a lui Florea Andrei. Pentru 664 zile-muncă el a primit de la gospodărie 7.930 kg de porumb, 4.920 kg de grîu, 1.050 kg de cartofi, 330 kg de ceapă, vreo 4.000 de lei și multe altele. Casa lui Florea este, se înțelege, pe măsura veniturilor. La fel de arătoase, cu încăperi multe și mari, sînt și celelalte 20 de locuințe.

CAROL BORA

★

PESCUITUL este principala îndeletnicire a membrilor gospodăriei colective „9 Mai" din orașul Giurgiu. La primul avans bănesc colectiviștii au primit cîte 20 de lei la zi-muncă. La sfîrșitul anului ei vor primi pentru fiecare zi-muncă 50 de lei plus produse.

TRAIAN BARBALATA

UNII ÎN CÎMP, ALȚII ÎN ATELIER



Incă o căruță a fost reparată. Colectiviștii Martin Schapler, fierar, și Gheorghe Foler, tîmplar, (în fotografie — în prim plan) de la gospodăria colectivă Măieruș, regiunea Stalin, continuă reparația căruței următoare...

AVEȚI cuvîntul

Schimbul de experiență ne-a convins: aplicăm retribuția suplimentară

Gospodăria noastră colectivă este o unitate socialistă cu mari posibilități de dezvoltare. Terenul arabil al gospodăriei, lucrat cu grijă, poate da mari recolte la grîu, porumb, sfeclă, floarea-soarelui, cartofi și tutun. Importante suprafețe de pămînt pot fi irigate și folosite pentru extinderea sectorului legumicol (care în prezent cuprinde 16 ha.). Dispunem de mari posibilități pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

In ultimii doi ani s-au obținut unele progrese, care încă nu ne pot mulțumi. Recoltele la hectar au fost mai ridicate la orz (1.980 kg.), porumb (3.994 kg.), floarea-soarelui (1.668 kg.) și la unele culturi legumicole. In schimb, nesatisfăcătoare au fost recoltele la sfeclă, cînepă, tutun. Din această pricină și veniturile bănești au fost mai mici decît speram (130.000 lei la 100 ha.) și valoarea zilei-muncă s-a menținut scăzută: 28—30 lei.

Considerăm că și sistemul de organizare și retribuire a muncii aplicat pînă acum a contribuit la rămînerea noastră în urma unor gospodării, ca cea din Pesac, care au aceleași condiții. In 1957, ca și în anii trecuți, noi am retribuit munca fiecăruia numai după numărul de zile-muncă prestate, indiferent de rezultatele mai bune sau mai slabe ale muncii. Cei harnici și conștiincioși nu au fost stimulați așa cum se cuvine.

Să privim, de exemplu, situația la cultura sfeclei de zahăr. Față de multe alte gospodării din raion, rezultatele de la noi sînt complet nesatisfăcătoare. De pe 70 de ha. cultivate cu sfeclă de zahăr (recolta — 18.332 kg. la ha.) gospodăria a realizat un venit bănesc de numai 449.138 lei, adică, după reducerea cheltuielilor materiale și de amortisment, ne-a rămas un venit net de numai 850 lei la ha. Colectiviștii fruntași, ca, de exemplu, Konig Matei, Ion Dulcă, ori Elisabeta Hoffman, au muncit conștiincios și au executat lucrări de bună calitate. Pe parcelele lucrate de dînșii s-au obținut recolte mai bune. Alți colectiviști, cum ar fi Petru Nicola, nu s-au îngrijit de calitatea muncii. Ei au executat lucrări de mîntuială pentru care li s-au recunoscut multe, chiar prea multe zile-muncă. Petru Nicola și cei care au muncit ca el nu au contribuit la obținerea unor recolte bogate, dar au avut posibilitatea să cîștige uneori mai mult decît colectiviștii fruntași. Și iată de ce. Terminînd, datorită muncii de mîntuială, lucrările pe o parcelă într-un timp scurt, ei treceau să execute o altă lucrare, acumulînd în felul acesta mai multe zile-muncă decît cei care lucrau bine.

De aceea, adunarea generală a colectiviștilor din februarie a.c. a ajuns la convingerea că interesele gospodăriei colective cer introducerea retribuției suplimentare pe echipe și chiar pe fiecare om la toate culturile prășitoare. La această adunare, colectiviștii fruntași ca Gabrilă Sîrcă, Nicolae Vasiu, brigadierul Ioan Bulz etc. au demonstrat în cuvîntul lor avantajele repartizării culturilor pe oameni și aplicării retribuției suplimentare după recolta obținută. Mai mulți vorbitori au împărtășit cu această ocazie învățămintele schimbului de experiență organizat în problema aplicării retribuției suplimentare la gospodăria colectivă vecină din comuna Pesac.

Nu ne îndoim că și propria noastră experiență va confirma justețea hotărîrii luate de către adunarea generală a colectiviștilor din Periam.

PETRU PREDA
contabil la gospodăria agricolă colectivă Periam, regiunea Timișoara

Intr-o oră...

Am scris în carnet cîteva fapte petrecute într-o oră, într-o gospodărie colectivă.

Dacă ceasul „merge" bine este ora zece și un minut. Factorul poștal aduce gospodăriei colective din Păulești, regiunea Baia Mare, o lădiță. E trimeasă de la București și conține îngrășăminte bacteriene. Gospodăria va urmări cum se comportă porumbul hibrid cînd se folosesc astfel de îngrășăminte.

Au trecut șapte sau poate opt minute. O mașină oprește în fața sediului. Coboară delegatul fabricii de zahăr din Arad. Incearcă să-i convingă pe colectiviști că-i bine să mărească suprafața ce o vor cultiva cu sfeclă.

La ora 10 și un sfert 2 camioane ies pe porțile gospodăriei. Unul merge într-o comună cu o echipă artistică, celălalt la Satu Mare să aducă mobila cumpărată de un colectivist. Să le urăm drum bun. Dar repede ca să putem ura bun sosit biciclistului care și-a rezemat bicicleta de un pom. Biciclistul este președintele U.C.F.S. raionale. A venit pentru reorganizarea mișcării sportive în gospodărie. Nu-l putem urmări prea mult cum se consultă cu sportivii. Trebuie să întîmpinăm un nou sosit: medicul veterinar vine să-și facă „inspecția" obișnuită. Cînd intră în grajdul vacilor de lapte e ora 10 și jumătate.

Cam tot atunci președinta dă un telefon la U.R.C.C. Știți de ce? U.R.C.C.-ul trebuie să aducă materiale de construcție. Acesta-i rostul telefonului.

Minutarul se apropie de 11. Incă 5—6 minute și trece ora. Așa dai un ultim eveniment. Unul dintre grădinari s-a întors de la Casa Agronomului din Petin. A fost acolo să vadă „ce mai pun la cale ingirii". Intre gospodărie și Casa Agronomului e întrecere. Titlul întrecerii: cine scoate pe piață mai devreme zarzavaturi timpurii. Anul trecut gospodăria a întrecut Casa Agronomului, scoțînd prima din regiunea Baia Mare varză timpurie pe piață. Un hectar cu varză timpurie a adus gospodăriei 69.750 de lei. După recoltarea verzei terenul a fost însămînțat cu legume de toamnă. Acestea au mai adus cîteva zeci de mii. Casa Agronomului a fost întrecută deci și-n privința venitului bănesc la hectar. Ce să facă pentru a o întrece și în anul ăsta?

Intr-o scurtă ședință începută cînd pendula din biroul contabilului bătea ora 11, avea să se stabilească acest lucru.

Dezbaterile consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

REFERATUL
Comisiei pentru problemele creșterii animalelor

Referent — tov. dr. VIRGIL GLIGOR
director I. C. Z. București

Din expunerea tov. Gh. Gheorghiu-Dej cît și a discuțiilor purtate în cadrul consfătuirii a reieșit că una din condițiile principale pentru sporirea numerică a animalelor și a productivității lor este asigurarea unei baze furajere îndestulătoare. La sporirea producției de furaje atenția principală trebuie îndreptată spre îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale, prin aplicarea lucrărilor de curățire a pajiștilor, prin asanare, desecare, îngrășare cu îngrășăminte naturale și chimice etc. Legat de această problemă și în sprijinul ei comisia recomandă ca fiecare sfat popular să întocmească un plan concret de îmbunătățire a pășunilor și fînețelor naturale, în așa fel încît producția de iarbă să se dubleze în următorii 2—3 ani.

Pentru dezvoltarea șeptelului în cadrul unităților agricole cooperatiste, comisia pentru problemele creșterii animalelor recomandă sfaturilor populare să repartizeze acestor unități pășuni și fînețe pe termen lung, cu obligația ca gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile zootehnice să execute lucrările cuprinse în planul tehnic de îmbunătățire a pășunilor. Pentru sporirea producției de furaje în zonele mai secetoase, îndeosebi în zona de stepă și silvostepă, va trebui să se continue acțiunea de desțelenire a izlazurilor și a pășunilor slab productive, urmînd ca aceste terenuri să fie cultivate cu plante de nutreț pentru masa verde, după sistemul conveierului verde.

De asemenea trebuie extinse culturile de lucernă, trifoi, sparcetă, borceag, iarbă de Sudan și altele, în locul culturilor de mei și dughie, care dau producții mici și au o valoare nutritivă redusă. In ceea ce privește hrănirea și îngrășarea animalelor pe timpul iernii, aceasta trebuie să se bazeze pe nutrețul însilozat, realizat în primul rînd din porumb, precum și din alte plante cultivate, ierburi și buruieni.

Astfel, este necesar să se asigure cîte 4—5 tone de nutreț însilozat pentru fiecare vacă de lapte, 3—4 tone pentru boii de muncă și taurinele puse la îngrășat, 2—3 tone pentru tineretul bovin, și 0,2—0,5 tone pentru fiecare oaie și scroafă.

In scopul unei hrăniri raționale a animalelor va trebui să se construiască fabrici de nutrețuri combinate, să se ia măsuri pentru valorificarea întregii cantități de sînge și subproduse de abator și să se producă drojdie furajeră în cantități corespunzătoare.

Pentru a se asigura obținerea unor cantități sporite de carne, lapte, lînă, grăsimi și ouă este necesar ca efectivele de animale să crească în următorii 2—3 ani astfel încît la suta de hectare de teren agricol să avem cel puțin 36 bovine, din care 16 vaci de lapte, 86 ovine — din care 41 cu lînă fină și semifină, — 50—55 porci la 100 ha teren arabil, și cîte 15—20 păsări de fiecare familie.

Pentru sporirea producției de carne și grăsimi

In scopul realizării unor cantități sporite de carne și grăsimi necesare unei mai bune aprovizionări a populației, comisia a făcut următoarele propuneri: gospodăriile de stat și colective să practice pe scară largă îngrășarea economică a animalelor, astfel încît să nu se predea bovine pentru tăiere sub un randament de 45 la sută. In acest scop unitățile agricole socialiste din zonele cu suprafețe întinse de pășuni și fînețe naturale să folosească în mod mai chibzuit aceste pășuni, iar cele situate în celelalte zone să folosească nutrețul murat, paiele și cocenii tocați, amestecați cu tăiței de sfeclă, borhoturi sau alte reziduuri ale industriei alimentare, precum și adausuri de uree și drojdie de bere.

Viteii să fie sacrificați la greutatea de 150—200 kg după rasă, iar mieii la cel puțin 10 kg, extinzîndu-se sistemul de creștere și îngrășare a tineretului ovin pe pășune pînă la vîrsta de 7—8 luni. Unitățile agricole socialiste care au ferme de porci să păstreze toți purceii obținuți și să-i îngrașe pînă la 100—110 kg, în așa fel încît într-un an să se realizeze de la fiecare scroafă fătătoare cel puțin 1.000 kg carne, dîndu-se o deosebită atenție creșterii raselor de carne, precoce și prolifice, precum și metișilor industriali. De asemenea, gospodăriile agricole colective și de stat care au condiții favorabile să extindă creșterea păsărilor de apă.

Pentru a obține o cantitate sporită de carne se va folosi pe scară mai largă incubația artificială și creșterea puilor, în special în baterii pînă la greutatea de 0,8—0,9 kg. Astfel, pînă în anul 1960 gospodăriile de stat, colective și sfaturile populare trebuie să producă, prin centrele de incubație, cel puțin 25 milioane pui de 1 zi.

De asemenea, trebuie să se dea toată atenția obținerii și creșterii hibrizilor de mare productivitate.

Cît mai mari cantități de lapte și lînă!

O dată cu înmulțirea numărului de vaci în fermele gospodăriilor agricole de stat și colective trebuie să crească și productivitatea lor. Astfel, producția medie de lapte, anuală, de fiecare vacă furajată va trebui să ajungă în anul 1960 la 2.600 l în gospodăriile agricole de stat și la 2.000 l în gospodăriile agricole colective. Cît privește cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole și zootehnice acestea trebuie să se străduiască să ajungă la nivelul producției gospodăriilor agricole colective, astfel încît producția de lapte pe țară să ajungă la 1.200—1.500 litri de fiecare vacă furajată.

Sfaturile populare să îndrume gospodăriile agricole colective să-și procure juninci de rasă provenite din vaci cu producție mare de lapte, pentru a se înmulți și consolida fermele de creștere a vacilor în cadrul unităților agricole cooperatiste. Sfaturile populare și Ministerul Agriculturii și Silviculturii să sporească numărul centrelor de reproducție și combatere a sterilității și să le doteze cu utilajele și mijloacele de transport necesare, astfel încît pînă în anul 1960 să se însămînțeze artificial cel puțin 1.000.000 vaci, folosindu-se reproducători de mare valoare din țară sau din import.

In scopul obținerii unei producții de lînă de calitate mai bună Ministerul Agriculturii și Silviculturii împreună cu Ministerul Industriei Bunurilor de Larg Consum să organizeze colectarea și plata lînii fine și semifine predată de unitățile agricole socialiste pe bază de randament. Ministerul Agriculturii și Silviculturii împreună cu sfaturile populare să organizeze tîrguri—expoziții de animale precum și concursuri pentru cei mai destoinici crescători, cărora să li se acorde diplome și medalii care să le dea dreptul și la diferite avantaje.

Institutele de Cercetări și de Invățămînt să-și orienteze cercetările pe nevoile și cerințele practicii creșterii animalelor și să activeze intens pentru introducerea în practică a metodelor înaintate de creștere. Cercetătorii din sectorul sanitar-veterinar trebuie să studieze și să elaboreze cele mai eficace metode de prevenire și combatere a bolilor infecto-contagioase și parazitare la animale, asigurînd material biologic necesar.

In scopul extinderii mecanizării lucrărilor în domeniul creșterii animalelor este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii împreună cu Ministerul Industriei Grele să întocmească un nomenclator de utilaje și să fabrice în primul rînd tocători de mare randament pentru siloz, care să fie date în producție încă din cursul acestui an.

In etapa actuală de transformare socialistă a agriculturii gospodăriile agricole colective, folosind cadre calificate, au largi posibilități de a spori și îmbunătăți șeptelul, astfel încît în următorii 2—3 ani să se asigure nevoile oamenilor muncii cu produse alimentare de origină animală, realizînd totodată venituri însemnate de pe urma creșterii animalelor.

Să executăm cu chibzuință tăierile în uscat la vița de vie

Ne aflăm într-o perioadă cînd podgorenii execută primele munci agricole de primăvară. In acest sezon, deosebit de important pentru rodul viitor al viilor este și felul în care se execută tăierile în uscat.

Este de acum un lucru bine cunoscut de viticultori că operațiile de tăiere la viță trebuie făcute diferențiat în funcție de sistemele și formele de tăiere și de susținere, de condițiile de climă și sol, de însușirile soiului și metodele de cultură ș.a.m.d. La executarea tăierilor în uscat, de mare însemnătate pentru obținerea unor recolte cantitativ și calitativ sporite este stabilirea chibzuită a sarcinei de ochi pe fiecare butuc de viță.

Se constată totuși, că în unele podgorii se mai aplică încă la tăierile în uscat unele metode învechite care nu folosesc întreaga capacitate de producție a butucilor de viță și nu valorifică pe deplin fondul agrotehnic al plantațiilor existente. De multe ori se întîmplă ca pe butuc să fie lăsați un număr de ochi mult mai mic decît cel potrivit, sau invers, fapt care se răsfrînge în rău asupra producției.

Pentru a se constata dacă se folosește în întregime potențialul de producție al plantațiilor existente în țară, sau mai sînt încă posibilități de sporire a recoltelor prin mărirea directă a sarcinilor de ochi pe butuc la tăierea în uscat, fără alte intervenții, au fost executate, începînd din anul 1930, la stațiunile experimentale viticole ale I.C.A.R.-ului cîteva experiențe interesante. In aceste experiențe, spre a se putea aprecia starea de echilibru biologic a butucilor, la sfîrșitul fiecărei perioade de vegetație au fost stabiliți trei indici: de echilibru, de autoregenerare și de siguranță. In limita acestora s-a căutat apoi să se fixeze sarcinile reale care pot fi date plantațiilor de vii în condițiile de cultură existente la noi în țară, fără a se influența cu nimic longevitatea și vigoarea de creștere a butucilor.

Primele experiențe cu tăieri în uscat au fost făcute la stațiunile viticole ale I.C.A.R.-ului din Valea Călugărească — podgoria Dealul Mare; Odobești — podgoriile din Putna; Drăgășani — podgoriile din nord-estul Olteniei; Murfatlar — viile din centrul Dobrogei; Crăciunel — Tîrnave cu un punct de sprijin la școala de viticultură Micăsasa-Mediaș reprezentînd podgoriile Tîrnavelor.

In urma cercetărilor și experiențelor executate s-a ajuns la o serie întreagă de concluzii prețioase privitoare la sarcinile de ochi care pot fi lăsate la tăierea în uscat a viței în diferite podgorii, în condițiile actuale de cultură. Redăm pe cele mai principale, recomandînd podgorenilor să le aplice diferențiat, de la caz la caz, în scopul obținerii unor recolte cît mai bogate.

In toate plantațiile cu vii din Dealul Mare, sarcina minimă nu trebuie să fie sub 225.980 ochi/ha, ceea ce poate asigura producții medii de cel puțin 12.000 kg struguri/ha. Față de încărcătura minimă folosită de 28 ochi la butuc, sarcina se poate mări, de la caz la caz, de la 40 ochi la 50—60 ochi, respectiv de la 142.800 pînă la 326.400 ochi la ha.

La Odobești și în toate plantațiile de vii din regiunea Galați care au condiții asemănătoare celor de la Odobești, sarcina trebuie să fie de cel puțin 100 ochi la butuc, respectiv 300.000 ochi la ha. Această încărcătură poate asigura, cum este cazul la soiul Riesling Italian, producții peste 11.000 kg. struguri la ha. La soiurile de mare producție, cum sînt Galbenă de Odobești sau Plăvaia, aceste producții pot crește pînă la 19—20.000 kg. struguri la ha. In plantațiile cu potențial vegetativ ridicat și cu posibilități de aplicare pe scară largă a unei agrotehnici corespunzătoare, sarcinile se pot mări pînă la 120 ochi la butuc, respectiv 370.000 ochi la ha.

La Drăgășani, în condițiile de sol și climă din lunca Oltului, ca și pe toate terasele inferioare ale acestui rîu, care au condiții asemănătoare, sarcina de ochi trebuie să fie de 75—80 ochi la butuc, respectiv 251.000—267.520 ochi la ha; în felul acesta se poate asigura pentru soiurile mai puțin viguroase, cum este soiul Sauvignon, producții de cel puțin 8—10.000 kg. struguri la ha.

In podgoria Murfatlar și în plantațiile de vii din centrul Dobrogei numărul de ochi pe butuc trebuie să fie de cel puțin 30, respectiv 133.320 la ha., putînd fi mărit pînă la 40 ochi, respectiv 177.760 ochi la ha. In felul acesta se pot obține pe viitor recolte de 4.500—5.000 kg. struguri la ha.

La Micăsasa — Mediaș sarcina de ochi va fi de cel puțin 29 pe butuc, respectiv 202.300 la ha., putîndu-se majora pînă la 40 ochi la butuc, respectiv 280.000 ochi la ha. In condițiile actuale numărul de ochi lăsați pe butuci trebuie să fie mai mic de 60, respectiv 300.000 la ha., la Crăciunel-Tîrnave.

Pentru întreaga podgorie a Tîrnavelor sarcina de ochi în condițiile de cultură existente și pentru soiurile care se găsesc în prezent în sortiment trebuie să fie de cel puțin 30 ochi, respectiv 200.000 ochi la ha., ceea ce asigură o producție de cel puțin 8.600 kg. struguri la ha. Numărul de ochi poate fi mărit pînă la 40 la butuc, respectiv 270.000 ochi la ha., putîndu-se ajunge astfel la o producție de 4.500—5.000 kg. struguri la ha. Lăsarea unui număr de ochi mai mare de 270.000 și 300.000 la ha., trebuie însoțită neapărat de îmbunătățirea concomitentă a agrotehnicei aplicate.

Ing. ST. CATELLI
de la Direcția tehnică-economică din M.A.S.

Pentru cît mai multe PĂSĂRI și OUĂ

MĂSURI ȘI PERSPECTIVE

Aprovizionarea populației cu cantități tot mai mari de produse vegetale și animale este una din principalele sarcini ale gospodăriilor agricole de stat. In consecință, aceste unități au luat și iau în permanență noi măsuri pentru sporirea producției la hectar și pe cap de animal, pentru îmbogățirea sortimentelor și mărirea volumului de livrări. Rezultatele obținute în anul 1957, cînd planul a fost depășit la majoritatea sortimentelor de bază, dovedesc cu prisosință acest lucru.

Carnea de pasăre și ouăle se numără printre produsele cele mai mult căutate de către consumatori. In anii trecuți însă creșterea păsărilor nu s-a bucurat de o atenție prea mare din partea conducerilor gospodăriilor agricole de stat. De aceea, în vederea remedierii acestui neajuns, **în anul 1958 s-a prevăzut dezvoltarea sectoarelor avicole în gospodăriile agricole de stat, astfel încît ele să fie capabile să producă de două ori mai mulți pui decît în anul 1957, iar producția de ouă pe cap de pasăre să ajungă la cel puțin 140 de bucăți.**

> **1.000.000 DE PUI DE FRIGARE**
>
> **● Gospodăriile agricole de stat vor produce în acest an 1.000.000 de pui de frigare. Aceștia vor fi livrați pe piață în tot timpul anului.**

Pentru asigurarea îndeplinirii și chiar depășirii sarcinilor de plan s-au luat măsuri ca incubatoarele și crescătoriile să fie asigurate cu ouăle și efectivele de păsări necesare, un accent deosebit punîndu-se pe calitatea acestora. Totodată, gospodăriile s-au aprovizionat **cu furajele trebuincioase** pentru tot timpul anului, așa încît problema hrănirii păsărilor a fost aproape rezolvată. Zicem aproape, deoarece unitățile nu și-au putut procura în întregime cantitățile de drojdie de bere de care au nevoie, fiind obligate să înlocuiască acest aliment din hrana puilor cu grăunțe de orz și ovăz (încolțite) și tărîțe. De asemenea, trebuie să mai semnalăm și insuficiența proteinei animale în hrana păsărilor. Această insuficiență se datorește făinurilor industriale de carne și pește care sînt de calitate inferioară. Se știe că procentajul de proteină animală introdus în hrana păsărilor determină în mod hotărîtor producția de ouă. De aceea, pentru a nu lipsi păsările de acest aliment important, ar fi bine ca gospodăriile agricole de stat să ia măsurile cuvenite pentru înlocuirea făinurilor mai sus-amintite cu lapte praf, reziduuri de la fabricile de brînză și unt, precum și cu deșeuri de abator. De asemenea, pe baza experienței pozitive din anul trecut, gospodăriile trebuie să continue administrarea antibioticelor în hrana păsărilor, pentru a le stimula astfel creșterea și a preveni unele boli. In mod deosebit merită **să fie subliniată măsura potrivit căreia, începînd din acest an, incubatoarele gospodăriilor agricole de stat vor funcționa fără întrerupere** (pînă acum ele funcționau numai 4—5 luni). In acest fel, **se vor putea folosi cu mai mare randament și construcțiile din sectorul avicol**, deoarece, în aceeași crescătorie, fără nici o altă investiție pentru noi puiernițe, se vor putea crește 3—4 serii de pui. Aceasta **înseamnă o cotă anuală de amortisment repartizată la o producție globală cu mult mai mare, și prin urmare un preț de cost mai scăzut al puilor.** Funcționarea neîntreruptă a incubatoarelor va rezolva însă și o altă problemă deosebit de importantă: **aprovizionarea oamenilor muncii în tot timpul anului cu carne de pasăre.** In sfîrșit, este necesar să mai amintim că, paralel cu traducerea în viață a acestor măsuri, s-a prevăzut instruirea periodică a personalului care lucrează în sectoarele avicole ale gospodăriilor. Aceasta se va face prin consfătuiri de producție, schimburi de experiență etc. In cursul lunii aprilie, bunăoară, va avea loc primul schimb de experiență în 4—5 centre din țară. Cu acest prilej se vor discuta cele mai bune metode de hrănire și îngrijire, se va face o analiză a rezultatelor obținute în primele luni ale anului 1958 și se vor discuta în amănunt toate **măsurile ce trebuie luate pentru buna** desfășurare a muncii în trimestrul al II-lea, perioadă deosebit de importantă, deoarece atunci se produce cel mai mare număr de ouă și se cresc cei mai mulți pui.

> **PENTRU PRIMA OARA**
>
> **● Incepînd din anul 1958 s-a trecut la producerea puilor hibrizi rezultați din încrucișările raselor Rhode Island, Sussex și New Hamshire. Pentru început, se vor produce cîteva sute de mii de astfel de pui, care vor constitui baza puilor de consum din anii viitori, cînd se va ajunge la o producție de milioane de capete.**

> **OUĂ DIN BELȘUG**
>
> **● Numai prin magazinele Gostat se vor livra în acest an circa 18.000.000 de ouă. Deosebit de aceasta, gospodăriile agricole de stat au predat pentru incubatoarele sfaturilor populare 4.000.000 de ouă.**

> **PRIMELE REZULTATE**
>
> **● Pînă către sfîrșitul lunii martie a.c., planul la ouă pe întregul Departament Gostat a fost îndeplinit în proporție de 114 la sută. Numai gospodăria de stat Rupea, bunăoară, a livrat peste 50.000 ouă și crește prima serie de 5.000 pui, care în curînd vor fi desfăcuți prin magazinul Gostat din Orașul Stalin.**

Măsurile luate pînă acum în gospodăriile agricole de stat ca și primele rezultate obținute ne îndreptățesc să credem că sarcinile pentru sporirea volumului producției avicole vor fi îndeplinite. Pentru aceasta însă este nevoie ca încă de pe acum să se înceapă organizarea dispersării primei serii de pui din centrele de creștere (pentru a face loc alteia atunci cînd va fi cazul) și amenajarea taberelor de vară. In mod concret trebuie confecționate cotețele mobile (sau reparate cele vechi), precum și unele adăposturi improvizate. De asemenea, este necesar să se aleagă din timp și cele mai bune locuri pentru instalarea acestor tabere de vară. In acest fel, se vor crea toate condițiile ca gospodăriile agricole de stat să obțină producții sporite de păsări și ouă, contribuind în mod din ce în ce mai substanțial la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe cu aceste sortimente.

GH. LEU

Intreaga omenire cere S. U. A. şi Angliei:

„Încetaţi experienţele cu arme nucleare! Încetaţi-le imediat!"

Din ziua în care Uniunea Sovietică a luat istorica hotărîre de a înceta în mod unilateral efectuarea experienţelor cu toate tipurile de arme atomice şi cu hidrogen mişcarea mondială împotriva acestor arme ucigătoare a luat un avînt uriaş. Zilnic ziarele şi posturile de radio aduc veşti despre mari manifestări ale oamenilor din toate ţările lumii care salută cu entuziasm importantul act de pace al U.R.S.S. şi condamnă politica cercurilor care se cramponează de cursa înarmărilor atomice. „Încetaţi experienţele cu arme nucleare! Încetaţi-le imediat!". Aceasta este cerinţa pe care o adresează astăzi omenirea Statelor Unite ale Americii şi Angliei care, aşa după cum rezultă din declaraţiile conducătorilor lor, nu s-au arătat pînă acum gata să păşească pe calea deschisă de exemplul Uniunii Sovietice.

Cerinţa aceasta a fost puternic exprimată în marile mitinguri ale oamenilor muncii din Praga şi Sofia, care au avut loc în zilele de 9 şi respectiv 10 aprilie. Participanţii la mitinguri au salutat cu căldură iniţiativa U.R.S.S. şi au cerut guvernelor Statelor Unite şi Marii Britanii să pună capăt experienţelor cu arme nucleare.

Cererea aceasta a fost exprimată şi de 11.000 husmeni (mici fermieri) iutlandezi care şi-au pus semnăturile pe o declaraţie transmisă de Uniunea husmenilor reprezentanţilor partidelor politice din Folketing. Declaraţia sprijină chemarea adresată de Albert Schweitzer, laureat al premiului Nobel pentru pace, de a se înceta experienţele cu arma nucleară.

In Republica Federală Germană, unde nu de mult Bundestagul a luat primejdioasa hotărîre privind înzestrarea cu arme atomice a forţelor federale germane, ziua de 10 aprilie a fost o zi de puternice acţiuni de protest ale populaţiei împotriva înarmării atomice. La Hamburg mii de locuitori au demonstrat pe străzile oraşului purtînd pancarte cu lozinci ca „Opriţi moartea atomică!". „Nici un sprijin înarmării atomice!" etc. In acelaşi oraş a avut loc un miting al studenţilor şi profesorilor de la universitate. Participanţii la miting au declarat într-o rezoluţie că nu vor participa la nici o lucrare în vederea producerii sau experimentării de arme atomice. In cadrul manifestărilor ce se desfăşoară în Germania de apus împotriva hotărîrii Bundestagului trebuie amintite şi rezoluţiile adoptate de consiliile municipale din importante oraşe ca Frankfurt pe Main, Wiesbaden, Bremen şi Hamburg. Acestea s-au pronunţat în favoarea organizării unui referendum popular în problema înarmării atomice şi au cerut guvernului să nu întreprindă nici o acţiune în vederea înarmării atomice înainte de organizarea acestui referendum.

Hotărîrea Uniunii Sovietice a stîrnit un viu ecou nu numai în rîndul milioanelor de oameni simpli, dar şi printre oamenii politici de cele mai diferite convingeri, printre savanţi, conducători de state, printre organizaţii politice, religioase etc. In presă continuă să apară numeroase declaraţii ale acestora în sprijinul ideii renunţării la experienţele cu armele nucleare.

Intr-un mesaj transmis zilele trecute lui N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Javaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, a declarat că guvernul şi poporul Indiei salută şi aprobă hotărîrea guvernului U.R.S.S. cu privire la încetarea pe viitor a experienţelor cu arma nucleară şi termonucleară. După cum ştiţi — se spune în continuare în mesaj — de cîţiva ani noi, cei din India, ne pronunţăm cu perseverenţă pentru încetarea acestor experienţe. Aceasta iniţiativă a guvernului dvs. ne-a produs o deosebită bucurie. Aceasta este o acţiune importantă pe calea destinderii încordării internaţionale şi sper că celelalte ţări interesate vor adopta fără întîrziere hotărîri asemănătoare.

In sprijinul ideii încetării experienţelor nucleare s-au pronunţat în ultimul timp şi Morgan Phillips, secretarul general al Partidului laburist din Anglia, şi Edgar Faure, fost prim-ministru al Franţei, şi d-na Eleanor Roosevelt, soţia fostului preşedinte al S.U.A., şi mai multe alte personalităţi politice şi activişti pe tărîm social şi cultural. Partidul laburist, se spune în declaraţia lui Morgan Phillips, conştient de întregul pericol şi de situaţia internaţională complicată, cere guvernului să arate în mod concret că tinde spre reglementarea nucleară încetînd experienţele cu bombele cu hidrogen în speranţa unui acord general. In prezent această măsură a fost luată în mod unilateral de guvernul sovietic. O declaraţie similară engleză ar apropia mult un acord reciproc.

Pe zi ce trece se face tot mai puternic auzit glasul popoarelor, care cer puterilor occidentale să urmeze exemplul dat de Uniunea Sovietică. Pe zi ce trece ideea rezolvării problemelor internaţionale pe calea tratativelor cîştigă tot mai mult teren.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● La 11 aprilie A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe L. E. Thompson, ambasadorul S.U.A. M. Dejean, ambasadorul Franţei şi W. H. Young, însărcinat cu afaceri ad-interim al Marii Britanii în U.R.S.S. şi le-a remis un memorandum al guvernului sovietic. In memorandum guvernul sovietic declară că este gata să înceapă la 17 aprilie la Moscova schimbul de păreri pe cale diplomatică pentru încheierea cît mai grabnică a lucrărilor pregătitoare în vederea conferinţei la nivel înalt.

● La invitaţia Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Gamal Abdel Nasser, preşedintele Republicii Arabe Unite, va vizita Uniunea Sovietică la sfîrşitul lunii aprilie.

Preşedintele Nasser se va întîlni cu conducătorii statului sovietic şi va face o călătorie prin Uniunea Sovietică pentru a cunoaşte viaţa poporului sovietic.

● Ziarul londonez „Star" anunţă că Marea Britanie va continua să efectueze seria de experienţe cu bomba cu hidrogen. Viitoarea explozie va avea loc în insula Christmas din Pacific în următoarele 30 zile.

● La Moscova a sosit o delegaţie guvernamentală a regatului Maroc pentru a duce tratative în probleme comerciale. Aceasta este prima delegaţie marocană oficială care vizitează Uniunea Sovietică.

● La Kabul a fost semnat un contract potrivit căruia U.R.S.S. va acorda Afganistanului un ajutor tehnic la construcţia unei şosele prin defileul Salang (lanţul muntos Hindukuş).

● Potrivit datelor cuprinse într-un raport al Comisiei speciale UNESCO, în momentul de faţă se găsesc în întreaga lume 700 milioane de analfabeţi, dintre care cei mai mulţi în Asia Centrală şi de sud şi în America Centrală şi de sud. Un număr important de neştiutori de carte se găsesc, de asemenea, printre popoarele coloniale din Africa şi chiar în ţările din Europa de sud.

● Abundentele ninsori şi gerurile mari au provocat pagube serioase şi au compromis aproape în întregime recoltele pe întinse regiuni din nordul Japoniei. Potrivit primelor date, pagubele se ridică la peste 10 miliarde yeni.

● Ziarele occidentale recunosc acum în comentariile lor eşecul misiunii de „bune oficii" întreprinsă de diplomaţii anglo-americani pentru a încerca rezolvarea conflictului franco-tunisian.

● La sfîrşitul conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai R. Cehoslovace, R. D. Germane şi R. P. Polone, care a avut loc la Praga, a fost dat publicităţii un comunicat în care se arată între altele că cele trei guverne vor face totul pentru întărirea păcii în Europa.

● La 12 aprilie un incendiu uriaş a izbucnit la un depozit de armament al trupelor engleze din Cipru în urma exploziei unei bombe puse de patrioţii ciprioţi.

● Operaţiile trupelor guvernamentale pentru izolarea şi lichidarea focarelor de rebeliune în Sumatra Centrală se apropie de terminare. La 12 aprilie din ordinul lui Nasution, şeful Statului Major al armatei, trupele primei regiuni militare au trecut la curăţirea de rebeli a regiunii Tapanuli — ultimul refugiu al clicei rebele.

Potrivit ştirilor apărute în presă, lichidarea rebeliunii este o chestiune de zile.

Negru pe alb

In R. F. Germană a fost creată organizaţia de tip fascist „Poporul şi apărarea", care are drept scop pregătirea psihologică a populaţiei în vederea înarmării.

Vîsînd dezastre şi orori,
Aţîţătorii la război
Apar în rol de „apărători"
Ca... lupul paznic pus la oi.

Li Sin Man a declarat că este dispus să trimită trupe sud-coreene în ajutorul rebelilor din Indonezia.

Bătut mai nu de mult avan,
O să-i „ajute" Li Sin Man,
Cu tactica şi strategia,
Să... piardă şi mai iute bătălia.

Vizita delegaţiei guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. D. Coreeană

Din Republica Populară Chineză, delegaţia guvernamentală a R. P. Romîne a sosit — la invitaţia guvernului coreean — pentru a face o vizită de prietenie în R. P. D. Coreeană. Delegaţia condusă de tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne, este formată din tovarăşii Emil Bodnăraş, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, şi Anton Tatu Jianu, ambasadorul R.P. Romîne în R.P.D. Coreeană.

Populaţia gloriosului Phenian a făcut înalţilor oaspeţi o primire deosebit de entuziastă. Pe aeroport se afla o mare mulţime de oameni dornici să exprime cei dintîi urările lor de bun venit înalţilor oaspeţi.

După trecerea în revistă a companiei de onoare, tovarăşul Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene a rostit o cuvîntare de salut. Tovarăşul Chivu Stoica a adus din partea poporului romîn un fierbinte salut frăţesc poporului coreean, precum şi urări de noi succese în înfăptuirea sarcinilor primului plan cincinal şi a năzuinţei întregului popor coreean spre reunificarea paşnică a patriei sale.

De la aeroport şi pînă la locul de reşedinţă, convoiul de maşini a trecut printre şiruri compacte de oameni — peste 100.000 de bărbaţi, femei, tineri — din mijlocul cărora răsunau saluturile şi uralele de bun venit.

În cursul zilei, tovarăşii Chivu Stoica, Emil Bodnăraş, Avram Bunaciu şi Anton Tatu Jianu au făcut o vizită la Cabinetul de Miniştri al R.P.D. Coreene, iar apoi au depus o coroană de flori la monumentul eliberării de pe muntele Moranbon, ridicat în amintirea ostaşilor sovietici căzuţi în luptele pentru eliberarea Coreei.

La Teatrul de Artă din Phenian a avut loc la 10 aprilie un miting în cinstea delegaţiei guvernamentale a R. P. Romîne. In cadrul mitingului au luat cuvîntul tovarăşii Kim Ir Sen şi Chivu Stoica.

În capitala Coreei frăţeşti, tovarăşii Chivu Stoica şi Emil Bodnăraş, însoţiţi de tovarăşul Kim Ir Sen şi alţi demnitari coreeni, au făcut o vizită la Muzeul Războiului pentru eliberarea patriei, din Phenian. La preşedinţia Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene au avut loc convorbiri între delegaţia guvernamentală a R. P. Romîne şi delegaţia guvernamentală a R.P.D. Coreene.

Însoţiţi de demnitari coreeni, înalţii oaspeţi romîni au vizitat cooperativa agricolă de producţie din satul Sambon, situat la 40 km de Phenian. Întîlnirea cu ţăranii coreeni a prilejuit o nouă şi puternică manifestare a prieteniei dintre popoarele romîn şi coreean.

Sîmbătă dimineaţă, tovarăşii Chivu Stoica, Emil Bodnăraş şi Avram Bunaciu au vizitat una din cele mai mari întreprinderi din Phenian, Combinatul textil. Deservit de 8.000 de muncitori acest combinat dă zilnic 300.000 de metri de ţesături. Muncitorii de aci au oferit în dar tovarăşului Chivu Stoica un portret al său, ţesut în mătase.

In aceeaşi dimineaţă delegaţia romînă a vizitat combinatul metalurgic de la Kaisun.

Sîmbătă după amiază a avut loc la Cabinetul de Miniştri al R.P.D. Coreene solemnitatea semnării Declaraţiei comune a guvernului R.P. Romîne şi guvernului R.P.D. Coreene. Declaraţia a fost semnată din partea R.P. Romîne de tovarăşul Chivu Stoica, iar din partea R.P.D. Coreene de tovarăşul Kim Ir Sen.

Declaraţia este o expresie a relaţiilor de prietenie şi colaborare frăţească care leagă cele două ţări, relaţii bazate pe principiul internaţionalismului socialist şi pe care popoarele romîn şi coreean le vor întări şi dezvolta necontenit.

Sîmbătă seara Anton Tatu Jianu, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.Romîne în R.P.D. Coreeană, a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei guvernamentale a R.P. Romîne care vizitează R.P.D. Coreeană. La recepţia care s-a desfăşurat într-o atmosferă deosebit de prietenească, tovarăşii Chivu Stoica şi Kim Ir Sen au rostit cuvîntări.

★

La 13 aprilie, delegaţia guvernamentală a R.P. Romîne a părăsit Phenianul, plecînd pe calea aerului în R.P. Mongolă, într-o vizită de prietenie.

Începe prima fază a campionatului republican de oină

Printre disciplinele sportive foarte mult îndrăgite de tinerii de la sate se numără şi oina. Acest vechi sport naţional este practicat în prezent de aproape 5000 de sportivi, grupaţi în 200 de echipe ce aparţin de gospodăriile agricole de stat şi colective, S.M.T.-uri, şcoli, cooperative meşteşugăreşti etc. Datorită condiţiilor optime care s-au creat, ca şi organizării numeroaselor competiţii de masă, meciurile de oină disputate în ultimul timp s-au ridicat la un nivel înalt, furnizînd surprize care au răsturnat „calculele hîrtiei". Şi, în această privinţă, merită a fi menţionată... „surpriza" oferită de echipa „Recolta"—Chiueşti, regiunea Cluj. Aceasta, deşi a fost înfiinţată abia în anul 1957, a reuşit, chiar în anul de... debut, să cucerească titlul de campioană pe ţară la spartachiada de vară a tineretului şi apoi, în faza de zonă a campionatului republican, a eliminat din competiţie o echipă fruntaşă cu o veche activitate, cum este „Progresul" Baia Mare, şi a ocupat locul întîi în această serie, calificîndu-se astfel, pentru turneul final. Sau ce poate fi mai elocvent decît faptul că titlul de campion republican pe 1957 a fost cîştigat de echipa G.A.S. Curcani, care a întrecut valoroasele formaţii Dinamo şi Ştiinţa. Dar dintre echipele care au avut o comportare frumoasă s-ar mai putea cita „Recolta"—Osoaia, regiunea Iaşi, înfiinţată în 1957, „Recolta" Dobra, regiunea Hunedoara, „Recolta" Fil. Topliţa, Regiunea Autonomă Maghiară etc. Trebuie să arătăm însă şi activitatea negativă a echipelor din regiunile Bacău şi Oradea, care nu s-au prezentat la întrecerile de la fazele de zonă.

Acum ne aflăm în pragul începerii celei de a 5-a ediţii a campionatului republican de oină, care se va desfăşura după o nouă formulă. In primele trei etape — etapa raională (care va începe la 15 aprilie), regională şi inter-regională — echipele vor juca tur şi retur, iar în etapa finală se vor califica 9 echipe (campioana spartachiadei de vară pe 1957, plus cîte două echipe din cele patru zone), care se vor întrece în cadrul unui turneu, numai tur. O altă competiţie de mare amploare, la oină, care se va desfăşura — în afară de spartachiada de vară — va fi „Cupa regiunilor". Această competiţie se va disputa începînd de la 10 mai în trei etape. Primele două etape — inter-regionale — se vor desfăşura sistem eliminatoriu, cu întîlniri bilaterale — tur şi retur — iar etapa a treia, finală, care se va disputa între 21 şi 22 iunie, la Buzău, se va desfăşura sistem turneu, tur şi retur, între cele 4 echipe calificate.

Iată aşadar că pasionaţii acestei frumoase discipline sportive vor avea anul acesta un bogat program de activitate, care va necesita însă din partea jucătorilor o bună pregătire fizică şi tehnică, mai ales că regulamentul de joc a suferit unele modificări, ce vor face ca meciurile de oină să fie mai dinamice. Şi aci, antrenorii, ca şi conducătorii echipelor de oină, au şi ei un... cuvînt hotărîtor. Ei, împreună cu organizaţiile de masă — în frunte cu U.T.M. — trebuie să aducă o deosebită contribuţie pentru ca aceste competiţii să se dispute la un nivel cît mai înalt.

M. LERESCU

Recomandări pentru regiunile din Ardeal

(Urmare din pag. 1-a)

dere la culturile de porumb premergătoare cerealelor de toamnă. In ce priveşte îngrăşămintele chimice, folosirea stocului actual trebuie făcută în mod cît mai economic. Pentru aceasta se recomandă aplicarea lor, în special a îngrăşămintelor cu bază de azot, pe terenurile cu fertilitate scăzută cum sînt: podzolurile, solurile brune şi brune-podzolite din toate zonele de cultură din Ardeal.

Reuşita culturii porumbului depinde în foarte mare măsură de executarea semănatului fără întîrziere, în cadrul epocii optime. In ceea ce priveşte numărul plantelor la unitatea de suprafaţă, se recomandă să se însămînţeze porumbul hibrid la distanţa de 0,8—1 m între rînduri, asigurîndu-se o densitate de circa 30.000—40.000 plante la hectar, ţinîndu-se bineînţeles seama de condiţiile agroclimatice locale. Pe terenurile cu fertilitate scăzută, numărul plantelor poate fi de 30.000—35.000; pe solurile bogate, numărul de plante la hectar trebuie să crească la 35.000—40.000. Cantitatea de sămînţă la hectar va fi stabilită în aşa fel încît răritul plantelor să nu mai fie necesar, permiţîndu-se astfel introducerea pe scară largă a mecanizării lucrărilor. In cazul folosirii maşinilor „Victoria" cantitatea de sămînţă utilă poate varia între 10-15 kg la hectar; atunci cînd se folosesc semănătorile de cereale păioase, cantitatea de sămînţă utilă este de circa 20 kg la hectar; în acest din urmă caz este necesar să se execute răritul.

Ca lucrări de întreţinere se recomandă grăparea terenului cu grapa cu dinţii reglabili, înainte de răsărire, atunci cînd se formează crusta; aplicarea a cel puţin 3 praşile, dintre care prima poate fi înlocuită cu succes prin lucrarea cu sapa rotativă. Pentru distrugerea buruienilor este necesar să se extindă folosirea ierbicidelor, în special a celor cu bază de 2,4 D. In scopul prevenirii atacurilor bolilor şi dăunătorilor, se vor trata seminţele înainte de semănat cu substanţe fungicide. De asemenea, pînă la crearea soiurilor rezistente la tăciunele comun, se recomandă tăierea şi distrugerea tumorilor de tăciune înainte ca acestea să se maturizeze. La recoltare, este bine să se taie tulpinile de porumb de la suprafaţa solului şi să fie strînse de pe cîmp, pentru a se înlătura pagubele produse de molia porumbului (Pyrausta nubilalis).

In vederea micşorării cheltuielilor de producţie la cultura porumbului, se poate renunţa la copilit care s-a dovedit a nu aduce sporuri de recoltă.

Construcţii cu viaţă lungă

(Urmare din pag. 1-a)

cuţii şi aspre mustrări din partea colectiviştilor la adresa săteanului neînţelegător. Toată prăsila va fi oprită.

Gospodăriile noastre au construit în ultimii ani 52 de grajduri, 45 saivane, 10 maternităţi pentru scroafe, 26 magazii de cereale şi multe alte construcţii. Nu ne mai ajung. Ne trebuie de 2—3 ori mai mult. Numai în 1958 s-a hotărît a fi construite 146 de obiective, printre care adăposturi, magazii, remize, silozuri.

— Dat fiind volumul construcţiilor din ultimii 3—4 ani, nu v-aţi propus o sarcină cam mare?

— Nu ne-am *propus*, am *hotărît*. Sarcina e şi nu e grea. Trebuie să ţinem seama de un factor pe care îl considerăm hotărîtor. Nu 100, sau 1.000 de oameni sînt colectivişti, ci toţi — zeci de mii. Şi aceşti oameni nu au stat în iarnă cu mîinile în sîn. Ei au scos din carierele de la Başchioi, Zebil, Denistepe şi alte cîteva cariere aproape 70 la sută din piatra de care avem nevoie. Este de asemenea asigurată în întregime cantitatea de nisip necesară construcţiilor proiectate.

Pentru acoperişuri — aţi văzut — stuful ne pofteşte să-l strîngem. Colectiviştii din Zebil nu s-au lăsat mult poftiţi. Au şi tăiat peste 12.000 snopi de stuf. Şi nu numai ei.

— Dar piatra, nisipul şi stuful nu sînt de-ajuns.

— N-am isprăvit. Vine la rînd cărămida. Durerile de cap în privinţa cărămizii ni le-au luat — cum se spune „cu mîna" — tovarăşii bulgari. Nu vă miraţi — vă explic. Anul trecut colectiviştii din Istria au făcut o vizită ţăranilor cooperatori din raionul Tolbuhin, R. P. Bulgaria. Acolo n-au stat numai să ciocnească pahare de vin. Au vorbit şi despre greutăţile ce le întîmpină. „Nu prea ne ajunge cărămida" au arătat cei din Istria. „O să vă ajutăm" le-au răspuns bulgarii. Şi peste 2 săptămîni, cînd le-au înapoiat vizita, cooperatorii din raionul Tolbuhin au adus cu ei o maşinărie. Ne-am dumirit repede despre ce-i vorba. Era o presă de cărămidă foarte uşor de aşezat pe panta dealului, pe teren plan, mă rog, unde găseşti pămînt bun pentru cărămidă. 5 oameni pot confecţiona într-o zi de muncă 4.000 de bucăţi. Am comandat, prin Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, centrului mecanic Roşiori să ne facă 52 de asemenea prese. Aşteptăm să ne sosească. Cît pentru arsul cărămizilor, paie şi coceni avem destui.

— Spuneaţi mai înainte că executarea celor 146 de obiective este o sarcină grea şi nu prea. Cum să înţeleg aceasta?

— Din cele arătate pînă aici se desprinde o singură concluzie: sarcina nu e grea. Totuşi, întîmpinăm foarte mari greutăţi la procurarea materialului lemnos. Nu numai că ne vine puţin, dar o parte e şi necorespunzător. Înţelegem foarte bine: nu sîntem numai noi, este nevoie de material lemnos pentru construcţii în toată ţara. Ce e de făcut? Ne-am gîndit mult la această problemă şi cred că e folositor să facem prin intermediul ziarului cîteva propuneri.

Avem în raion 2 ocoale silvice cu parchete în exploatare: Babadag şi Ciucurova. Pentru tăierea lemnului, aceste ocoale, ca şi cele din restul ţării după cîte ştiu, angajează oameni cărora le dau nu numai bani, ci, într-o anumită proporţie, şi lemne. *Noi sîntem de părere ca mîna de lucru să fie asigurată prin gospodăriile colective, urmînd ca tăietorii să fie retribuiţi cu zile-muncă după anumite norme uşor de stabilit. Gospodăriile şi-ar asigura astfel însemnate cantităţi de material lemnos. N-am avea nimic împotrivă dacă am deplasa colectivişti nu numai la ocoalele din raza raionului, ci şi în alte părţi ale ţării.*

Mai este o împrejurare care face necesară aplicarea unei asemenea măsuri. Sînt şnapani care fac speculă cu lemnul scos din pădure de către tăietori, obţinînd cîştiguri enorme. Cunoaştem doi asemenea indivizi — acum arestaţi — pe nume Roth şi Rusu, de prin părţile Clujului, care luau lemne de la tăietori din parchetele Regiunii Autonome Maghiare şi Cluj cu 120-150 lei m. c.. şi cereau în regiunea Constanţa pînă la 800 lei pe un m. c.

În sfîrşit mai propunem ca pentru produsele agricole ce se vînd prin comerţul de întîmpinare să se acorde gospodăriilor colective o cantitate mai mare de lemn de construcţie, scăzînd proporţia altor produse industriale şi ele importante, dar nu pe măsura lemnului. În orice caz sîntem de părere ca lemnul de construcţii să fie repartizat gospodăriilor colective prin bazele raionale ale centrelor regionale de recepţie pentru a evita furturile şi abuzurile ce se mai fac în repartizarea acestui material atît de necesar nouă.

★

Telefoanele care zbîrnîiau mereu pe biroul tovarăşului Bărboi m-au grăbit mai mult decît interlocutorul. Am încheiat discuţia, lăsîndu-l să se intereseze de ce un tractor al S.M.T. Babadag rămăsese fără carburanţi în mijlocul brazdei.

Într-un colhoz din R. S. S. Moldovenească (IV)

Nu mai e vorba de pîine...

Trebuie să mărturisesc că m-am simţit în mare încurcătură. Rămîneam o singură noapte în Copanca şi nu se hotărîse la cine să dorm. Văzînd că nu se înţeleg între ei, — căci fiecare ar fi dorit să le fiu oaspete — mai mulţi colhoznici au apelat la mine, rugîndu-mă să aleg singur.

— Vreau să fiu găzduit de un colhoznic fruntaş care a cîştigat mai mult — am făcut imprudenţa să spun şi iată că oamenii au început să vorbească:

— Veniţi la mine, că împreună cu fiul şi fiică-mea am cîştigat peste 50.000 de ruble pe an — a spus colhoznicul Anton Doncenco.

— Nu te făli că tot atîta am cîştigat şi eu cu soţia, a sărit cu gura Dimitri Zaîchi, îngrijitor la ferma de animale. Voi aţi muncit trei pentru suma asta, noi am lucrat doar doi.

— Nu vă mai certaţi. Tovarăşul va merge la mine, c-am cîştigat 52.000 ruble — a intervenit Lazăr Popov, un alt colhoznic fruntaş.

— Ba va merge la mine, că în 1956 am primit 60.000 de ruble, iar în 1957, încă pe-atîta, s-a vîrît în vorbă şi Zavaniuc, un colhoznic cu mustaţa căruntă, odinioară văcar al satului şi sărac lipit pămîntului.

— Nu te lăuda, că eu, numai în 1957, am cîştigat 70.000 de ruble şi peste 2000 kg de fructe, a spus şi Nicolae Morjevski.

Pretenţii de felul acesta a ridicat şi fostul cioban Serghei Donoi, care astăzi conduce o brigadă pomicolă şi cîştigă singur 25.000 ruble pe an; au ridicat şi Alexei Porfeni, fost ţăran sărac şi alţii.

Fiecare voia să intru în casa lui, să văd cum trăieşte şi să-i fiu oaspete. Aş fi vrut să mă duc la fostul văcar, — despre care aflasem că ştie să povestească frumos, — să stau cu dînsul de vorbă despre viaţa lui din trecut şi de azi. Ori la Serghei Donoi, să aflu mai amănunţit cum au înlăturat ei periodicitatea de rodire a merilor. Dar arată-ţi dorinţa, dacă ai curajul. „N-o să se simtă ceilalţi jigniţi că i-am refuzat?" m-am gîndit de îndată şi am rămas în cumpănă.

Spre norocul meu, i-a împăcat pe toţi Gheorghe Trofimovici Bolfa:

— Nu vă mai certaţi. Tovarăşul scriitor va merge la mine.

Adică, de împăcat, nu i-a împăcat. Pe feţele tuturor am citit mîhnirea. Dar nimeni n-a mai îndrăznit să spună nimic. Toţi colhoznicii recunosc în preşedintele lor pe cel mai bun dintre ei, fruntaşul fruntaşilor. El este acela care în fruntea consiliului de conducere a organizat bine munca făcînd colhozul să devină milionar.

Numai Ion Zavaniuc a îndrăznit să se împotrivească:

— Şi-acum trei zile, cînd a venit tovarăşul acela, de la Moscova, tot tu l-ai găzduit, Gheorghe Trofimovici. Astăzi ar trebui să fie rîndul meu!

O clipă, mi s-a părut că preşedintele înclină să-i dea dreptate, dar unul dintre colhoznici, temîndu-se pesemne să nu i-o ia înainte Zavaniuc, a intervenit:

— Mai lasă-i şi pe alţii, Ioane! Tu l-ai ospătat astă-vară pe tovarăşul acela din Polonia.

— Va veni şi la tine mîine, de dimineaţă, a zis şi Gheorghe Trofimovici.

Apoi am dat bineţe oamenilor şi am plecat.

După ce m-a prezentat familiei, — o femeie de vreo treizeci şi cinci de ani, două fetiţe şi un băiat — Gheorghe Trofimovici m-a poftit în odaia de oaspeţi. Casa lui Bolfa nu e mai arătoasă decît ale altor colhoznici din Copanca. Dar e aranjată parcă mai cu gust. Clădită doar de cîţiva ani, cu parchet şi lumină electrică, cu apă curentă şi baie, cu o grădină minunată în jur, locuinţa fostului argat Gheorghe Trofimovici nu e cu nimic mai prejos decît multe de la oraş.

Nu mă pot opri să nu admir mobila nouă. Şi cînd gazda mă îmbie să iau din bunătăţile de pe masă, nu ştiu din care să gust mai întîi: măsline şi sardele, cîrnaţi de casă şi ouă cu maioneză, pană de somn şi piftie de pasăre. De asemenea, nu mă pot hotărî pe care dintre pahare să pun mîna. Pe cel cu coniac, pe cel cu vodcă, ori pe cel cu vin rubiniu? Iau o măslină şi o bucată de somn... Apoi sorb din paharul cu vodcă şi-l pun pe masă.

Gazda mă îmbie să iau din fiecare fel de mîncare, măcar cîte o dată. Nu pot refuza. Am luat însă abia din cîteva feluri şi simt că m-am săturat. Fac sforţări să gust şi din piftia de curcan şi sînt gata să mulţumesc de ospăţ, dar deodată uşa se deschide şi femeia preşedintelui intră în odaie cu o tavă încărcată cu fripturi de porc şi de pasăre. In urma ei, cu cîte o damigeană, ori cu cîte o sticlă în mînă, păşesc patru dintre colhoznicii care mă poftiseră să le fiu oaspete.

— Gheorghe Trofimovici, am adus nişte vin... Al tău nu e aşa de bun ca al meu, a spus unul punînd damigeana pe masă.

— Bine-ai făcut. Luaţi loc, i-a răspuns bucuros preşedintele.

— Mulţumim!

După o oră eram cu toţii prieteni de parcă ne cunoşteam de cînd lumea. Şi datorită muscatului aromat, cîţiva dintre colhoznici deveniseră mai veseli şi mai cu chef de vorbă. Iar după încă o oră, cunoşteam trecutul şi realizările fiecăruia dar, mai ales, pe ale satului.

— Odinioară, satul nostru era cel mai sărac din judeţ, îmi spune un colhoznic. Mulţi dintre noi n-aveam nici după ce bea apă. Ziua şi noaptea ne întrebam: „Cum facem rost de pîine?" Şi-acuma, iată! Nu mai e vorba de pîine... Asta nu mai e o problemă. Numai în cîţiva ani am făcut...

— Nu te mai lăuda, Trofime! Încă n-am făcut tot ce trebuie, a încercat să-l oprească locţiitorul preşedintelui.

— N-am făcut tot! Da' am făcut destul! a continuat omul. In anii ăştia, satul nostru a înflorit ca merii în primăvară. Numai în 1957 s-au zidit 350 de case.

— Da' ce, numai de case are omul nevoie? a stăruit locţiitorul.

Trofim nu s-a mai putut stăpîni:

— Cine a zis că numai de case? a întrebat el ridicînd glasul. Ce, numai case am făcut? Stai să le numărăm! Avem uzina electrică a colhozului?

— Avem, da' ar fi mai bine dac-am trage fir de la reţeaua electrică Dubasari!

— Ar fi! Şi o să tragem. Cînd o să ne vină rîndul, tovarăşe preşedinte? a continuat Trofim.

— Lasă-le pe-alea din plan. Vorbeşte-ne despre cele pe care le-am făcut! l-a sfătuit, blajin, preşedintele.

— Drept. Avem grădiniţă de copii cu 150 de locuri, spital cu 32 medici, clădit de noi, casă de cultură cu cinematograf. Cîte aparate de radio sînt în sat, tovarăşe Leahov? a adăugat el, privind către locţiitorul preşedintelui.

— Poate-or fi vreo cinci sute... Poate mai multe. Fiecare casă are difuzor de la radio stanţie, a răspuns, liniştit, Leahov.

— Cinci sute au fost la-ntîii ianuarie. De-atunci pîn-acum au mai făcut pui! a glumit Trofim şi a continuat: Avem şi 8 km de conductă de apă. In anul ăsta mai facem încă 6 km. Avem două şcoli de şapte ani, cu cantină. La prînz, copiii mănîncă acolo, pe cheltuiala colhozului. In anul ăsta vom asfalta opt kilometri de şosea. Vom clădi o nouă casă culturală cu sală de teatru de 1.000 de locuri. Vom ridica şi o clădire nouă, pentru şcoala de zece ani. Amîndouă vor fi gata la vară.

În noaptea aceea am adormit tîrziu, cînd zorile băteau în fereastră. A doua zi, dis-de-dimineaţă, înainte de a merge la Zavaniuc, am dat o raită prin sat. In dreptul casei de cultură care se construieşte ne-am întîlnit cu două turisme „Pobeda". L-am întrebat pe Gheorghe Trofimovici:

— Ale cui sînt?

— Ale colhoznicilor.

Am tăcut, dar, privind casele noi, orăşeneşti, pe lîngă care treceam, m-am întrebat: „Cum va arăta Copanca peste vreo zece ani?" Despre lucrul acesta am aflat chiar în ziua aceea, cînd am cercetat planul de viitor al colhozului...

ŞERBAN NEDELCU



Un aspect de la grădiniţa de copii a colhozului „Lenin"

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".